

RIKSDAGENS SVAR 230/2002 rd

Regeringens proposition med förslag till lag om offentlig arbetskraftsservice och till vissa lagar som har samband med den

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lag om offentlig arbetskraftsservice och till vissa lagar som har samband med den (RP 225/2002 rd).

Beredning i utskott

Arbetsmarknads- och jämställdhetsutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (ApUB 10/2002 rd).

Beslut

Riksdagen har godkänt följande uttalande:

Riksdagen förutsätter att effektivare åtgärder vidtas för att alla arbetslösa arbetsökande under 25 år skall kunna finna sin väg in i arbetslivet bl.a. genom utnyttjande av de instrument som läroinrättningar, arbetskraftsbyråer, arbetsverkstäder, rehabilitering och individuell handledning samt ungdomsarbetet erbjuder.

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om offentlig arbetskraftsservice

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

I AVDELNINGEN

denna lag.

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

2 §

1 kap.

Offentlig arbetskraftsservice

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syfte

Genom offentlig arbetskraftsservice främjas en fungerande arbetsmarknad i enlighet med

Arbetskraftsmyndigheterna skall ordna eller skaffa som offentlig arbetskraftsservice arbetsförmedlingsservice, arbetskraftspolitisk vuxenutbildning och andra tjänster för kompetensutveckling samt främja sysselsättningen av arbetslösa med hjälp av sysselsättningsstöd. Till den offentliga arbetskraftsservicen hör även andra stöd, understöd och förmåner enligt denna lag.

Bestämmelser om tryggnad av försörjningen genom arbetsmarknadsstöd och arbetslöshetsdagpenning under den tid arbete söks finns i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (/2002).

3 §

Mål för offentlig arbetskraftsservice

Genom offentlig arbetskraftsservice upprätthålls och främjas balansen mellan efterfrågan på och utbudet av arbetskraft på arbetsmarknaden, tryggas tillgången på arbetskraft, bekämpas arbetslösheten samt ordnas arbete för dem som söker arbete.

Avsikten med offentlig arbetskraftsservice är att hjälpa arbetssökande att få sådant arbete och sådan utbildning som den arbetssökande vill ha och som lämpar sig för honom eller henne samt att hjälpa arbetsgivare att rekrytera sådan arbetskraft som de behöver. Den arbetskraftsservice som erbjuds en arbetssökande kund skall utgå från kundens behov och fria val samt stödja hans eller hennes möjligheter att få arbete och att bli kvar på den fria arbetsmarknaden.

När offentlig arbetskraftsservice tillhandahålls och utvecklas skall arbetskraftsmyndigheterna dessutom beakta de arbetskraftspolitiska mål som årligen fastställs av arbetsministeriet.

4 §

Växelverkan mellan arbetskraftspolitiken och den ekonomiska politiken

Genom allmänna ekonomisk-politiska och näringspolitiska åtgärder samt andra åtgärder som inverkar på sysselsättningen främjar staten en hög och jämn efterfrågan på arbetskraft.

För att trygga tillgången på arbetskraft och bekämpa arbetslösheten skall staten genom en aktiv arbetskraftspolitik och genom närings- och utbildningspolitiska åtgärder samt andra utvecklande och styrande åtgärder främja anpassningen av efterfrågan på och utbudet av arbetskraft enligt yrke och regionalt.

För att full sysselsättning som tryggar försörjningen samt grundar sig på fritt val av arbets-

plats och på utförande av produktivt arbete skall uppnås främjar staten en stabil och regionalt balanserad utveckling av ekonomin, sysselsättningen och samhället i övrigt.

Arbetskraftsmyndigheterna skall se till att det görs förslag om hur andra statliga myndigheters mål och åtgärder skall samordnas för att målen enligt 2 och 3 mom. skall uppnås.

5 §

Beaktande av sysselsättningsaspekter vid investeringar

Staten, kommunerna och samkommunerna skall se till att av dem finansierade investeringar samt den användning av arbetskraft som dessa förutsätter tidsanpassas på ett sätt som utjämnar konjunkturväxlingarna. När lån, understöd eller räntestöd för investeringar beviljas av anslag i statsbudgeten skall sysselsättningsfrämjande aspekter och aspekter som hänför sig till en balanserad regional utveckling beaktas.

6 §

Verkställighet av lagen

Verkställigheten av denna lag leds, styrs och utvecklas av arbetsministeriet såsom högsta myndighet. Arbetsministeriet skall årligen som ett komplement till regeringens åtgärdsberättelse lämna en sysselsättningsberättelse, i vilken redogörs för hur målen för den offentliga arbetskraftsservicen har uppnåtts samt för arbetskraftsservicens situation och utveckling.

Verkställighetsuppgifterna i fråga om den offentliga arbetskraftsservicen sköts av arbetskraftsbyråerna samt arbetskrafts- och näringscentralerna, om inte något annat bestäms genom lag.

Arbetskraftsmyndigheten skall ha ett informationssystem som lämpar sig för användning av kunderna själva och innehåller uppgifter om lediga arbetsplatser, om utbildningsmöjligheter och om enskilda kunder och som påskyndar informationsförmedlingen på arbetsmarknaden och effektiviserar arbetskraftsbyråernas service.

Bestämmelser om informationssystemet och integritetsskyddet vid användningen av systemet finns i lagen om ett informationssystem för arbetsförvaltningens kundbetjäning (1058/2002).

7 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *kunder* enskilda personer (*enskilda kunder*) och arbetsgivare (*arbetsgivarkunder*) som ansöker om eller får Arbetskraftsmyndigheternas tjänster samt stöd, understöd och förmåner enligt denna lag och enligt lagen om främjande av invandrades integration samt mottagande av asylsökande (493/1999),

2) *anställningsförhållande* ett avtalsförhållande mellan arbetsgivaren och arbetstagaren enligt 1 kap. 1 § Arbetsavtalslagen (55/2001) och 1 § Sjömanslagen (423/1978) samt ett avtalsförhållande (*läroavtalsutbildning*) mellan arbetsgivaren och en läroavtalsstuderande enligt lagen om yrkesutbildning (630/1998) och lagen om yrkesinriktad vuxenutbildning (631/1998),

3) *arbetssökande* enskilda kunder som registrerats som arbetssökande i informationssystemet för arbetsförvaltningens kundbetjäning och som hållit sin arbetsansökan i kraft,

4) *unga personer* arbetslösa arbetssökande under 25 år,

5) *långtidsarbetslösa* arbetslösa arbetssökande som utan avbrott har varit arbetslösa arbetssökande i 12 månader samt arbetslösa arbetssökande som har varit arbetslösa arbetssökande i flera arbetslöshetsperioder som sammanlagt omfattar minst 12 månader och som på grundval av upprepad arbetslöshet och den tid arbetslösheten totalt har varat kan jämföras med arbetssökande som utan avbrott har varit arbetslösa i 12 månader,

6) *handikappade* enskilda kunder vilkas möjligheter att få ett lämpligt arbete, att bevara sitt arbete eller att avancera i det har minskat betydligt på grund av en på behörigt sätt konstaterad skada, sjukdom eller funktionsnedsättning,

7) *arbetskraftspolitisk vuxenutbildning* utbildning som Arbetskraftsmyndigheten skaffat på Arbetskraftspolitiska grunder,

8) *sysselsättningsanslag* de anslag som i statsbudgeten anvisats under huvudtiteln för Arbetsministeriets förvaltningsområde och som är avsedda att främja sysselsättningen och bekämpa arbetslösheten,

9) *sysselsättningsstöd* stöd som är avsett att främja sysselsättningen av arbetslösa arbetssökande och som av sysselsättningsanslagen kan beviljas arbetsgivare för lönekostnader eller enskilda kunder för tryggnad av försörjningen,

10) *normalt sysselsättningsstöd* sysselsättningsstöd som uppgår till 19,85 euro per dag,

11) *sammansatt stöd* sådant stöd som avses i 7 kap. 6 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa där arbetsmarknadsstödet betalas till arbetsgivaren antingen separat eller tillsammans med sysselsättningsstöd,

12) *servicehelhet* kombinerad av sysselsättning med hjälp av sysselsättningsstöd eller sammansatt stöd till arbetsgivaren eller sysselsättningsanslag som beviljats för lönekostnader vid statliga ämbetsverk eller inrättningar med andra sysselsättningsfrämjande tjänster,

13) *pendlingsregion* ett område som avses i 1 kap. 9 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Vid tillämpningen av denna lag jämföras arbete som utförs i tjänsteförhållande och frågor som ansluter sig till tjänsteförhållanden med anställningsförhållanden och Arbetsavtalsfrågor.

8 §

Arbetslös arbetssökande

Med en arbetslös arbetssökande avses i denna lag en arbetssökande som fyllt 17 år och som är arbetsför, står till arbetsmarknadens förfogande och är arbetslös. En person betraktas som arbetslös arbetssökande högst till slutet av den kalendermånad då han eller hon fyller 65 år.

Med arbetsför avses en person som inte får dagpenning enligt sjukförsäkringslagen (364/1963) eller invaliditetspension eller rehabiliteringsstöd enligt folkpensionslagen (347/1956) eller förmån som med stöd av någon annan lag betalas på grund av fullständig arbetsoförmåga och som inte konstaterats vara arbetsoförmögen enligt sjukförsäkringslagen eller folkpensionslagen. Som arbetsför betraktas dessutom en sådan mottagare av nämnda förmån eller en sådan person som på nämnda sätt konstaterats vara arbetsoförmögen och vars sysselsättning enligt Arbetskraftsbyråns bedömning kan stödjas på ett resultatbringande sätt genom offentlig Arbetskraftsservice. Som arbetsför betraktas dock den som med stöd av 22 § 2 mom. folkpensionslagen eller den som på grundval av arbetsoförmåga får pension enligt lagstiftningen i någon annan stat.

Med en person som står till arbetsmarknadens förfogande avses en person som på det sätt som avses i lagen om utkomtskydd för arbetslösa

1) inte är förhindrad att vara på arbetsmarknaden,

2) inte själv uppställer sådana begränsningar som utgör hinder för att ta emot erbjudet arbete på de villkor som allmänt tillämpas på arbetsmarknaden eller för att delta i erbjuden, för honom eller henne lämplig utbildning,

3) inte på grund av begränsningarna enligt 2 punkten har lämnat arbetet eller utbildningen, eller

4) inte studerar på heltid.

Med arbetslös avses en person som inte har ett anställningsförhållande eller som inte är sysselsatt på heltid i företagsverksamhet eller på motsvarande sätt i eget arbete. Den som har ett anställningsförhållande betraktas som arbetslös om han eller hon är permitterad på heltid eller hans eller hennes ordinarie arbetstid per vecka är under fyra timmar.

2 kap.

Principer inom offentlig Arbetskraftsservice

1 §

Servicebehov och prognostisering

Offentlig Arbetskraftsservice tillhandahålls och utvecklas enligt kundernas servicebehov och situation.

Arbetskraftsmyndigheterna skall utreda och förutse sådana kvantitativa och kvalitativa förändringar i näringsstrukturen samt i efterfrågan på och utbudet av Arbetskraft som skall beaktas vid verkställigheten och utvecklandet av den offentliga Arbetskraftsservicen. Arbetskraftsmyndigheterna skall särskilt förutse Arbetsgivarnas behov av Arbetskraft och krav på kunnande samt individuella utvecklingsbehov i fråga om enskilda kunders Arbetsmarknadsfärdigheter.

2 §

Ordning för verkställighet och användning av sysselsättningsanslag

Genom offentlig Arbetskraftsservice främjas sysselsättning i första hand på den öppna arbetsmarknaden, antingen direkt eller med hjälp av utbildning. I andra hand stöds sysselsättning med hjälp av sysselsättningsanslag.

Vid främjandet och stödjandet av sysselsättning utreds först den enskilda kundens möjligheter att få arbete inom sin pendlingsregion.

Inom gränserna enligt statsbudgeten kan statliga ämbetsverk och inrättningar, kommuner och samkommuner samt enskilda, sammanslutningar och stiftelser av sysselsättningsanslagen anvisas eller beviljas anslag för investeringar, lönekostnader, ersättningar som betalas till en person för tryggnad av försörjningen samt för annan sysselsättningsfrämjande verksamhet.

3 §

Jämlikhet

Inom offentlig arbetskraftsservice iakttas jämlikhet och opartiskhet.

Arbetsvister påverkar inte den offentliga arbetskraftsservicen. I samband med personlig service skall kunden dock informeras om arbetsvister.

4 §

Främjande av jämställdheten mellan könen

Vid tillhandahållande och utvecklande av samt information om den offentliga arbetskraftsservicen bör man aktivt sträva efter att främja jämställdheten mellan könen.

När information om arbetsmarknaden samt om arbets- och utbildningsalternativen ges skall genomförandet av jämställdhet på arbetsmarknaden främjas. Arbets- och utbildningsalternativ, lediga arbetsplatser samt arbetssökande skall presenteras på ett opartiskt sätt i enlighet med samma principer oberoende av kön eller av skäl som indirekt är beroende av kön så att kvinnor och män har samma möjligheter att söka arbete, avancera i yrket och utbilda sig. När utbildning ordnas och skaffas skall man se till att undervisningen stöder främjandet av jämställdheten.

5 §

Avgiftsfrihet

Offentlig arbetskraftsservice är avgiftsfri, om inte något annat bestäms nedan eller i någon annan lag eller i en förordning av arbetsministeriet som utfärdats med stöd av lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Arbetskraftsbyråns tjänster är avgiftsfria för enskilda kunder. Arbetsförmedlingstjänsterna är avgiftsfria för arbetsgivarna.

Genom förordning av arbetsministeriet bestäms om avgiftsbelagd användning av det informationssystem som avses i 1 kap. 6 § 3 mom. och närmare om avgifter för den särskilda service för arbetsgivare som avses i 4 kap. 6 §.

6 §

Språk som skall användas

När offentlig arbetskraftsservice tillhandahålls samt information om den ges skall den finskspråkiga och svenskspråkiga befolkningens behov beaktas på enahanda grunder på det sätt som särskilt bestäms. När offentlig arbetskraftsservice tillhandahålls skall dessutom den samiskspråkiga befolkningens behov beaktas.

II AVDELNINGEN

ARBETSKRAFTSBYRÅNS SERVICE OCH SERVICEPROCESSEN

3 kap.

Grunder för arbetskraftsbyråns service

1 §

Anordnande och anskaffning av arbetskraftsbyråns tjänster

Arbetskraftsbyråns tjänster ordnas som självbetjäning och personlig service.

Service enligt denna lag kan vid behov stödjas genom kompletterande service. I form av kompletterande service kan också genomföras aktuella eller regionalt behövliga projekt.

Service och kompletterande service kan också köpas eller ordnas eller köpas tillsammans med andra aktörer, om detta ses som en ekonomiskt fördelaktig och ändamålsenlig lösning.

2 §

Bedömning av behovet av service och tillhandahållande av service

Utgående från en bedömning av kundens servicebehov tillhandahålls service som på bästa sätt tryggar tillgången på kunnig arbetskraft och främjar placeringen av enskilda kunder på den öppna arbetsmarknaden. Behovet av service bedöms i växelverkan mellan kunden och Arbetskraftsbyrån.

Service tillhandahålls så att

1) förutsättningarna för lyckade val av yrke och arbetsplats samt för lyckade personval förbättras,

2) arbetskraftens yrkeskompetens ökas,

3) sökandet efter alternativa lösningar som står till buds på arbetsmarknaden underlättas och så att lyckade val bland de alternativ som står till buds stöds,

4) ett jämbördigt bemötande av handikappade på arbetsmarknaden främjas genom att deras möjligheter att få arbete och bli kvar i arbete förbättras,

5) det ordnas möjligheter för arbetslösa att arbeta,

6) det förebyggs att de arbetslösa blir utslagna från arbetsmarknaden.

Oavsett av Arbetskraftsbyråns verksamhetsområde skall kunden kunna få service vid det verksamhetsställe där servicen tillhandahålls, om inte något annat bestäms genom lag.

3 §

Serviceprocessens framskridande

Kunderna erbjuds möjligheter att själva använda servicen med hjälp av självbetjäning och informationstjänst. Om användningen av service på detta sätt inte är ändamålsenlig med tanke på en kunds servicebehov eller inte leder till att han eller hon placerar sig i arbete eller utbildning eller till att en arbetsplats besätts, skall Arbetskraftsbyrån tillsammans med kunden planera och ordna effektiviserad service (*serviceprocess*).

Om en arbetslös arbetssökande inte har kunnat sysselsättas enligt 1 mom. eller anvisas utbildning så som föreskrivs i denna lag eller särskilt, skall möjlighet till arbete om möjligt ordnas med hjälp av sysselsättningsanslag.

Med hjälp av sysselsättningsanslag stöds i synnerhet sysselsättning av långtidsarbetslösa, unga och handikappade samt förebyggs förlängd arbetslöshet och utjämnas regionala skillnader i arbetslösheten.

4 §

Hänvisning till andra myndigheters service

Om den service som en enskild kund behöver inte kan ordnas som Arbetskraftsbyråns service, skall Arbetskraftsbyrån se till att vederbörande informeras om andra rehabiliteringsmöjligheter och enligt behov hänvisas till service som ordnas av social-, undervisnings- eller hälsovårdsmyndigheterna eller Folkpensionsanstalten eller någon annan anordnare av tjänster, i samarbete med de instanser som ordnar servicen.

Bestämmelser om Arbetskraftsbyråns deltagande i utarbetandet av en aktiveringsplan och skyldighet att vidta åtgärder för utarbetande av en aktiveringsplan för arbetslösa arbetssökande finns i lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte (189/2001).

5 §

Registrering som arbetssökande

I informationssystemet för arbetsförvaltningens kundbetjäning registrerar Arbetskraftsbyrån som arbetssökande enskilda kunder som personligen begär det på Arbetskraftsbyrån. Arbetskraftsbyrån kan godkänna en begäran som framförts elektroniskt eller på annat sätt. Den enskilda kunden skall lämna för tillhandahållandet av offentlig Arbetskraftsservice behövliga uppgifter och utredningar om sin yrkeskompetens, arbetserfarenhet, utbildning och arbetsförmåga. En person anses ha registrerats som arbetssökande också om arbetsgivaren till Arbetskraftsbyrån

för hans eller hennes del har lämnat in ett meddelande om gruppermittering enligt 5 kap. 4 § 3 mom. arbetsavtalslagen. Genom förordning av statsrådet föreskrivs vid behov om förfaringssätten vid registrering.

Registrering som arbetssökande är inte en förutsättning för erhållande av service eller stöd, understöd och förmåner enligt denna lag, om inte något annat bestäms nedan. En enskild kund kan på begäran registreras som kund inom en enskild serviceform. Han eller hon betraktas då inte som registrerad arbetssökande.

Enskilda kunder skall informeras om att kunduppgifterna registreras i informationssystemet.

6 §

Giltighetstiden för arbetsansökan

En arbetsansökan anses ha trätt i kraft den dag då den begärts hos Arbetskraftsbyrån på det sätt som anges ovan.

Den arbetssökande skall hålla arbetsansökan i kraft på det sätt som Arbetskraftsbyrån förutsätter. Ansökan upphör att vara i kraft om den arbetssökande

1) meddelar att han eller hon inte längre önskar hålla sin ansökan i kraft,

2) inte förnyar sin arbetsansökan hos Arbetskraftsbyrån inom den tid som Arbetskraftsbyrån har angett och på det sätt som Arbetskraftsbyrån förutsätter,

3) inte inom den tid som Arbetskraftsbyrån har angett lägger fram utredning om sin arbetshistoria och andra utredningar om omständigheter som avses i 5 § 1 mom. och som är behövliga med avseende på tillhandahållande av offentlig Arbetskraftsservice,

4) inte för Arbetskraftsbyrån lägger fram sådana uppgifter eller utredningar i anslutning till en jobbsökarplan som avses i 5 kap. 4 § 2 mom., eller

5) inte deltar i åtgärder som syftar till att klarlägga arbetsförmågan eller Arbetskonditionen och som är nödvändiga för att klarlägga hans eller hennes servicebehov.

Sedan giltighetstiden för en arbetsansökan gått ut träder en arbetsansökan i kraft på nytt enligt vad som föreskrivs i 5 § 1 mom. och ovan i 1 mom. i denna paragraf. Om ansökan har upphört att vara i kraft till följd av ett förfarande som avses i 2 mom. 5 punkten förutsätts dessutom att en enskild kund som ansöker om att bli registrerad förbinder sig att delta i åtgärder som syftar till att klarlägga arbetsförmågan och Arbetskonditionen.

7 §

Registrering av utlännningar som arbetssökande

Sådana medborgare i andra stater som på basis av internationella avtal som är förpliktande för Finland och gäller Arbetskraftens fria rörlighet har rätt att utan Arbetsstillstånd komma till Finland för att söka arbete och ta emot arbete, jämföras vid registrering som arbetssökande med finska medborgare, om inte något annat följer av avtalen.

Om inte något annat följer av internationella avtal som är förpliktande för Finland, jämföras andra utländska medborgare och statslösa personer med finska medborgare vid registrering som arbetssökande, om

1) de med stöd av uppehållstillstånd eller uppehålls- och Arbetsstillstånd som beviljats dem har rätt att utan begränsningar ta emot arbete, eller om

2) de har rätt att ta emot arbete inom en viss bransch förutsatt att det uppehålls- och Arbetsstillstånd som beviljats dem är avsett för fortsatt vistelse i landet.

8 §

Information till arbetssökande

En arbetssökande skall i samband med att han eller hon registreras som arbetssökande eller omedelbart därefter informeras om den service som står till buds vid Arbetskraftsbyrån och om hans eller hennes skyldighet att hålla arbetsansökan i kraft enligt 6 § 2 mom.

En arbetslös arbetssökande skall utöver vad som föreskrivs i 1 mom. informeras om omständigheter som hänför sig till arbetssökandet, vid behov om andra tjänster och åtgärder som syftar till att främja hans eller hennes sysselsättning, om sina allmänna skyldigheter enligt 9 § samt om påföljderna vid försummelse av skyldigheten enligt 6 § 2 mom. och om viktiga arbetskraftspolitiska förutsättningar för erhållande av arbetslöshetsdagpenning eller arbetsmarknadsstöd.

9 §

Allmänna skyldigheter för arbetslösa arbetssökande

Den som är arbetslös arbetssökande har en allmän skyldighet att aktivt söka arbete och utbildning samt att vid behov söka sig till och delta i service och åtgärder som främjar hans eller hennes sökande av arbete och arbetsmarknadsfärdigheter samt i sysselsättningsfrämjande tjänster och åtgärder.

10 §

Anmälan om arbetsplatser

Arbetsgivarna skall göra en anmälan till arbetskraftsmyndigheterna om betydande ändringar i användningen av arbetskraft och om inrättandet av nya verksamhetsställen samt om arbetsplatser som blir lediga (*anmälningsskyldighet*). Arbetsministeriet och de föreningar som företräder arbetsgivarna skall närmare komma överens om hur anmälningsskyldigheten skall fullgöras. Genom förordning av statsrådet föreskrivs hur anmälningsskyldigheten skall fullgöras vid statliga ämbetsverk och inrättningar.

Arbetskraftsbyrån tar inte emot platsanmälan om det på basis av platsanmälan som gäller en ledig arbetsplats är uppenbart att arbetsgivaren bryter mot det diskrimineringsförbud eller det krav på opartiskt bemötande som föreskrivs i lag eller söker arbetstagare för lagstridiga arbetsuppgifter eller i fråga om vilka det strider mot lag att anställa den som söks och om arbetsgiva-

ren inte på uppmaning av Arbetskraftsbyrån har rättat sin platsanmälan. Övriga begränsningar i fråga om tjänster för arbetsgivarkunder anges i 4 kap. 7 §.

4 kap.

Arbetsförmedlingstjänster

1 §

Arbetsförmedling

Genom arbetsförmedlingen som baserar sig på arbetstagarens och arbetsgivarens avtalsfrihet och fria val främjas en så effektiv och ändamålsenlig placering av arbetskraften som möjligt så att arbetsgivaren får den arbetstagare som är lämpligast och bäst för den utbudna arbetsplatsen och arbetstagaren det arbete han eller hon bäst förmår utföra. Genom arbetsförmedlingen stöds möjligheterna att hålla kvar arbetskraften på den öppna arbetsmarknaden.

När arbetsförmedlingsservice anordnas och utvecklas beaktas de behov som föranleds av arbetskraftens rörlighet över gränserna mellan olika länder. Som arbetsförmedlingsservice tillhandahålls information om de tillstånd som krävs av utlänningar som arbetar i Finland och om förutsättningarna för beviljande av tillstånd, vilka anges i utlänningslagen (378/1991). Närmare bestämmelser om arbetsförmedling från Finland till utlandet och från utlandet till Finland samt om internationell praktik utfärdas genom förordning av statsrådet.

2 §

Förbud att ta ut avgifter för arbetsförmedling

För sådana arbetsförmedlingstjänster som har direkt sysselsättande verkan och som definieras närmare genom förordning av statsrådet får någon avgift inte tas ut hos enskilda kunder.

Arbetsförmedling för sjöfarare är förbjuden, om avgift tas ut för den.

Bestämmelser om påföljder vid överträdelse av förbuden att ta ut avgifter för arbetsförmed-

ling finns i 47 kap. 6 § 1 mom. strafflagen (39/1889).

3 §

Arbetsförmedlingstjänster för arbetsgivar-kunder

Arbetskraftsbyrån skall förmedla ledigförklarade arbetsplatser och andra arbetsmöjligheter enligt arbetsgivarens uppdrag, om inte något annat bestäms nedan.

Arbetsförmedlingstjänster som tillhandahålls arbetsgivar-kunder är

- 1) information om lediga arbetsplatser,
- 2) informationsförmedling och rådgivning som gäller tillgång på och anskaffning av arbetskraft,
- 3) sökande efter för arbetsplatserna lämpliga arbetssökande, presentation och uppställande på förslag på basis av de uppgifter om platsansökningar, utbildning, yrke och arbetserfarenhet som finns i registret över arbetssökande,
- 4) erbjudande av möjlighet för arbetsgivare att på egen hand söka efter arbetstagare i de särskilda register som upprätthålls av arbetskraftsmyndigheten och till vilka de arbetssökande har lämnat sina uppgifter i anslutning till sökande av arbete.

4 §

Arbetsförmedlingstjänster för enskilda kunder

Arbetsförmedlingstjänster som tillhandahålls enskilda kunder är

- 1) förmedling av information om lediga arbetsplatser, om de möjligheter som företagande erbjuder och om andra arbetsmöjligheter,
- 2) sökande av arbete i form av självbetjäning,
- 3) rådgivning som anknyter till sökande av arbete och jobbsökarträning.

Arbetsförmedlingstjänster som tillhandahålls arbetssökande är dessutom

- 1) registrering som arbetssökande, registrering och upprätthållande av uppgifter i anslutning till arbetssökande,

2) sökande efter och presentation av arbetsplatser, arbetsplatserbjudanden samt anvisning till arbete,

3) presentation av den arbetssökande för arbetsgivaren.

Arbetslösa arbetssökande har i enlighet med 5 kap. rätt till en jobbsökarplan som utarbetas till stöd för sökandet av arbete. Arbetskraftsbyrån skall regelbundet ge den arbetssökande tillfälle att delta i en intervju för arbetssökande i syfte att utarbeta, se över eller revidera planen. Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om den serviceprocess för enskilda kunder som avses i 3 kap. 3 § 1 mom. samt om jobbsökarplaner och om intervjuer för arbetssökande.

5 §

Intervjuer för arbetssökande

En arbetslös arbetssökande kallas inom en månad efter det att han eller hon har registrerats som arbetssökande till en intervju för arbetssökande, om detta inte med beaktande av hans eller hennes situation är onödigt. Vid intervjun kartläggs målen för sökande av arbete, granskas och kompletteras uppgifterna i anslutning till sökande av arbete, utreds tillbudsstående arbets- och utbildningsalternativ, bedöms behovet av service samt träffas en överenskommelse om förnyad arbetsansökan, fortsatta intervjuer och fortsatta åtgärder (*inledande intervju*).

Vid senare intervjuer bedöms resultaten i fråga om sökande av arbete och i vilken mån planerna har förverkligats samt utreds tillbudsstående servicealternativ och överenskomms om fortsatta åtgärder. I det sammanhanget bedöms också behovet av undersökningar i syfte att utreda arbetsförmågan och hälsotillståndet.

6 §

Avgiftsbelagda särskilda tjänster för arbetsgivar-kunder

Vid de arbetskraftsbyråer som arbetsministeriet bestämmer kan det ordnas särskilda tjänster

som kompletterar arbetsförmedlingen och svarar mot arbetsgivarens behov och som hänför sig till anskaffning och minskning av personal eller utveckling av arbetsgemenskapen (*personallösningar*) samt som service som kompletterar arbetsförmedlingen och som syftar till att skaffa tillfällig arbetskraft för arbetsgivaren, uthyrning av arbetstagare (*personaluthyrning*).

En arbetskraftsbyrå som ordnar personallösningar kan komma överens med en annan arbetskraftsbyrå (*partnerbyrå*) om under vilka förutsättningar och till vilka kostnader partnerbyrån deltar i marknadsföringen av dessa, i anskaffning av uppdrag och i anordnande av enskilda tjänster. Personallösningarna och underleveransservicen till dem kan också kompletteras på de grunder som anges i 3 kap. 1 §.

De avgiftsbelagda tjänsterna för arbetsgivare skall vara lönsamma för respektive arbetskraftsbyrå och partnerbyrå. När tjänsterna ordnas skall det ses till att arbetskraftsmyndigheten inte får en sådan dominerande ställning på marknaden som avses i 3 § 2 mom. lagen om konkurrensbegränsningar (480/1992).

Bestämmelser om kollektivavtal som skall tillämpas i fråga om hyrda arbetstagares anställningsförhållanden finns i 2 kap. 9 § arbetsavtalslagen. Närmare bestämmelser om personallösningar och personaluthyrning utfärdas genom förordning av statsrådet.

7 §

Begränsningar i fråga om tjänsterna för arbetsgivarkunder

En arbetsgivare tillhandahålls inte arbetsförmedlingstjänster, om det med anledning av arbetsgivarens tidigare förfarande, på basis av platsannonsen eller annars finns grundad anledning att misstänka att

1) arbetsgivaren väsentligt försummar sina skyldigheter enligt 2 kap. arbetsavtalslagen eller sin skyldighet att betala skatter eller lagstadgade avgifter, eller

2) de arbetsuppgifter som arbetstagaren förväntas utföra uppenbart är osedliga eller strider mot god sed eller att arbetet är förenat med ett

uppenbart hot om våld eller där förekommer trakasserier eller annat osakligt bemötande som medför olägenheter eller risker för arbetstagarens hälsa.

Begränsningarna enligt 1 mom. och 3 kap. 10 § 2 mom. tillämpas även på avgiftsbelagda särskilda tjänster för arbetsgivaren, arbetskraftspolitisk vuxenutbildning, beviljande av sysselsättningsstöd samt på hänvisning och anvisning av enskilda kunder till arbetsmarknadsåtgärder enligt 8 kap.

Då arbetskraftsbyrån förvägrar tjänster med stöd av 1 eller 2 mom. eller 3 kap. 10 § 2 mom. skall den ge ett skriftligt beslut.

8 §

Privat arbetskraftsservice och tillämpning av lagen på den

Med privat arbetskraftsservice avses i denna lag arbetsförmedlingstjänster och uthyrning av arbetskraft som är oberoende av arbetskraftsmyndigheterna och som tillhandahålls av fysiska eller juridiska personer samt annan service i anslutning till sökande av arbete.

Vid privat arbetskraftsservice skall iakttas de förbud mot att ta ut avgifter för arbetsförmedling som avses i 2 § samt den jämlikhet som avses i 2 kap. 3 § 1 mom. och minderårig arbetskraft får inte erbjudas för arbeten där anställning är förbjuden enligt lagen om unga arbetstagare (998/1993).

5 kap.

Jobbsökarplan

1 §

Utarbetande av jobbsökarplan

Arbetskraftsbyrån skall tillsammans med den arbetslösa arbetssökande utarbeta en jobbsökarplan. Om det inte är uppenbart onödigt, skall planen utarbetas senast när arbetslösheten har

varat i fem månader utan avbrott. Jobbsökarplanen skall då vara specificerad.

En reviderad, specificerad jobbsökarplan skall utarbetas, om en arbetslös arbetssökande

- 1) har fått arbetslöshetsdagpenning under maximitiden, eller
- 2) på basis av arbetslöshet har fått arbetsmarknadsstöd för minst 500 dagar, och
- 3) har rätt till arbetsmarknadsstöd.

2 §

Innehållet i jobbsökarplanen

Planen innefattar en bedömning av den arbetslöse arbetssökandes kunskande och servicebehov. I planen överenskomms om sysselsättningsfrämjande service och åtgärder och vid behov övriga åtgärder som förbättrar arbetsmarknadsfärdigheterna och funktionsförmågan.

En specificerad jobbsökarplan innehåller arbets- eller utbildningsplatser som den arbetslöse arbetssökande kan söka, andra sysselsättningsfrämjande åtgärder eller åtgärder som hänför sig till utredande av arbetsförmågan eller hälsotillståndet. Om den arbetssökandes servicebehov förutsätter det, kan den specificerade jobbsökarplanen också uppta anlita av Arbetskraftsbyråns service.

Den arbetssökande och Arbetskraftsbyrån undertecknar jobbsökarplanen.

3 §

Ersättande av jobbsökarplanen med integrationsplan eller aktiveringsplan

Integrationsplanen för invandrare ersätter jobbsökarplanen. Bestämmelser om invandrades rätt till en integrationsplan samt om integrationsåtgärder och jämställande av dem med service och åtgärder enligt denna lag finns i lagen om främjande av invandrades integration samt mottagande av asylsökande.

Om en arbetslös arbetssökande har rätt till en aktiveringsplan enligt lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte, kan en aktiveringsplan utarbetas i stället för jobbsökarplanen.

4 §

Samarbetsskyldighet för arbetslösa arbetssökande

En arbetslös arbetssökande är skyldig att delta i intervjuer för arbetssökande samt i utarbetandet av en jobbsökarplan eller en aktiveringsplan samt att delta i service och åtgärder som överenskommits i jobbsökarplanen eller i aktiveringsplanen.

En arbetslös arbetssökande med vilken man har utarbetat en specificerad jobbsökarplan eller en aktiveringsplan och som har varit arbetslös minst fem månader utan avbrott, är skyldig att följa planen till den del man i den har kommit överens om det som avses i 2 § 2 mom. En arbetslös arbetssökande är härvid dessutom skyldig att på det sätt som avtalats i jobbsökarplanen på bestämda tider meddela hur han eller hon har följt planen. Om Arbetskraftsbyrån förutsätter någon annan redogörelse för hur planen har följts, skall detta skrivas in i jobbsökarplanen.

I fråga om försummelse av samarbetsskyldigheten tillämpas vad som bestäms i 3 kap. 6 § 2 mom. 4 punkten eller i 2 kap. 20 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

5 §

Samarbetsskyldighetens giltighet

Samarbetsskyldigheten enligt 4 § 2 mom. i anslutning till specificerad jobbsökarplan gäller under den tid personen är arbetslös arbetssökande. Samarbetskyldigheten upphör när personen uppfyller det arbetsvillkor som förutsätts för arbetslöshetsdagpenning.

6 §

Arbetskraftsbyråns skyldigheter

Arbetskraftsbyrån skall aktivt erbjuda arbete och utbildning samt tillhandahålla tjänster och åtgärder som ingår i jobbsökarplanen samt följa

hur planen genomförs och för sin del se till att serviceprocessen framskrider.

Arbetskraftsbyrån skall tillhandahålla sådan sysselsättningsfrämjande service som ingår i den reviderade, specificerade jobbsökarplanen och för arbetslösa arbetssökande ordna övriga åtgärder enligt planen, dock inom gränserna för de anslag som anvisats arbetskraftsbyrån.

En jobbsökarplan utgör förutsättning för

1) att en arbetslös arbetssökande skall anvisas arbete där sysselsättningsstöd eller sammanfattat stöd beviljas för lönekostnaderna eller som anvisas sysselsättningsanslag där deltidstillägg enligt 7 kap. 5 § beviljas för motsvarande tid,

2) att en arbetslös arbetssökande skall hänvisas till arbetslivsträning enligt 8 kap. 1 §,

3) att sysselsättningsstöd skall beviljas för tryggnad av försörjningen,

4) servicehelheten.

6 kap.

Tjänster för kompetensutveckling

1 §

Arbetskraftspolitisk vuxenutbildning

Syftet med arbetskraftspolitisk vuxenutbildning är att förbättra vuxenbefolkningens yrkesskicklighet och möjligheter att få arbete eller behålla arbetsplatsen samt att främja tillgången på yrkeskunnig arbetskraft.

Arbetskraftsmyndigheterna skaffar arbetskraftspolitisk vuxenutbildning av utbildningsproducenter med de anslag som anvisats för anskaffning av utbildning under huvudtiteln för arbetsministeriets förvaltningsområde i statsbudgeten. Utbildningsproducenter kan vara sammanslutningar som beviljats tillstånd att ordna yrkesinriktad grund- eller tilläggsutbildning, universitet, yrkeshögskolor eller andra lämpliga utbildningsanordnare.

Den arbetskraftspolitiska vuxenutbildningen är huvudsakligen utbildning som främjar yrkesfärdigheterna. Allmänbildande utbildning kan anskaffas som förberedande utbildning för ett yrke eller en uppgift, om avsaknaden av denna

utbildning utgör hinder för att få arbete eller att delta i yrkesutbildning. I syfte att förbättra de praktiska yrkesfärdigheterna kan den utbildning som anskaffas omfatta inläring i arbetet och praktik. Förutsättningarna för anskaffning av utbildning eller gymnasieutbildning som leder till universitets- eller yrkeshögskoleexamen anges genom förordning av statsrådet.

2 §

De allmänna grunderna för anskaffning av utbildning

För planeringen och anskaffningen av utbildning följer arbetskraftsmyndigheterna hur den övriga yrkesutbildningen utvecklas. Inom gränserna för utbildningsmöjligheterna och utbildningsalternativen eftersträvas utbildningsanskaffningar som förbättrar yrkesfärdigheterna och som stöder och främjar

1) möjligheterna att permanent sysselsätta arbetslösa,

2) möjligheterna att kvarstå i arbete,

3) regional rörlighet och rörlighet i yrket på ett ur arbetskraftspolitisk synpunkt ändamålsenligt sätt,

4) tillgången på arbetskraft inom branscher där det råder brist på arbetskraft.

Vid behov fastställer arbetsministeriet genom förordning de allmänna villkoren för utbildningsanskaffningar.

3 §

Gemensam anskaffning av utbildning

Om avsikten är att anskaffa utbildning för ett visst företags eller någon annan sammanslutnings behov för dess arbetstagare eller blivande arbetstagare, kan anskaffningen av utbildning med avvikelse från 1 § 2 mom. skötas även så att arbetsgivaren deltar i finansieringen av utbildningen tillsammans med arbetskraftsmyndigheterna (*gemensam anskaffning av utbildning*).

4 §

Förhållandet till övrig statlig finansiering

När utbildning anskaffas från en utbildningsanordnare som beviljas statsunderstöd eller statlig ersättning med stöd av lagen om ombildning av yrkeskurscentralerna till yrkesutbildningscentrer för vuxna (761/1990), skall såsom avdrag vid prissättningen av utbildningen beaktas den del av kostnaderna för anskaffning av utbildningen som motsvarar understödet eller ersättningen.

Vad som i 1 mom. föreskrivs om bestämmandet av anskaffningspriset skall på motsvarande sätt tillämpas också på utbildning som anskaffas från andra utbildningsproducenter och för vilken särskilt betalas statsandel eller statsunderstöd.

5 §

Avtal om anskaffning av utbildning

Arbetskraftsmyndigheten och utbildningsproducenten skall ingå ett skriftligt avtal om anskaffning av utbildning. Om utbildningen anskaffas gemensamt skall också arbetsgivaren vara avtalspart.

I anskaffningsavtalet skall överenskommas om utbildningens syfte, innehåll, varaktighet och tidsplan, antalet studerande och utbildningens pris samt om andra omständigheter som är relevanta för genomförandet och anordnandet av utbildningen. I avtalet skall tas in grunderna för studerandenas rättsliga ställning. Vid gemensam anskaffning av utbildning skall dessutom arbetsgivarens medfinansiering bestämmas.

Det kan avtalas att utbildningen skall genomföras eller inledas antingen under det år då avtalet ingås eller under senare kalenderår inom de gränser som statsbudgeten uppställer.

Genom förordning av statsrådet bestäms om arbetskraftsmyndigheternas uppgifter vid anskaffning av utbildning, förfarande vid beslut om anskaffning och när anskaffningsavtalet ingås samt om det anskaffnings- och anbudsförfarande som föregår avtalet.

6 §

Allmänna förutsättningar för antagning av studerande

Till utbildning kan antas personer som är lämpade för studierna och för det yrke eller den uppgift som utbildningen syftar till. Om antagningen gäller dessutom vad som nedan och särskilt bestäms om de allmänna inträdeskraven för utbildningen.

Den som antas till utbildning skall ha fullgjort sin läroplikt. En person kan antas till utbildning innan han eller hon fyllt 20 år endast om slutförande av lärokursen för den grundläggande utbildningen, komplettering av gymnasieutbildningen eller annan förberedande utbildning är en förutsättning för deltagande i yrkesinriktad grundutbildning eller för att få arbete eller om någon annan utbildning som syftar till att främja yrkesfärdigheterna inte kan anordnas på ett ändamålsenligt sätt.

Kraven på den i 2 mom. nämnda läroplikten och åldern skall ha uppfyllts innan utbildningen börjar.

7 §

Beslut om antagning

Arbetskraftsmyndigheterna beslutar om antagningen av studerande till utbildning. Om antagningsförfarandet bestäms vid behov närmare genom förordning av arbetsministeriet.

När examen skaffas av universitet eller yrkeshögskolor, beslutar utbildningsproducenten om antagningen av studerande.

8 §

Studerandes rättigheter och skyldigheter

En studerande har rätt att få undervisning enligt utbildnings- eller undervisningsplanen. Den studerande skall regelbundet delta i undervisningen samt utföra sina uppgifter omsorgsfullt och uppföra sig korrekt.

Om inte något annat bestäms i denna lag, gäller inom arbetskraftspolitisk vuxenutbildning i fråga om studerandens rätt till en trygg studiemiljö, tillgodoräknande av studier, förverkande av studierätt, tystnadsplikt för studerande, disciplin och hörande av studerande samt sökande av ändring i en utbildningsproducents beslut vad som därom bestäms i lagstiftningen om utbildning som syftar till avläggande av examen i fråga eller slutförande av lärokursen i fråga och som anordnas som annan än avgiftsbelagd serviceverksamhet eller personalutbildning, eller, om sådan lagstiftning saknas, vad som bestäms i lagen om yrkesinriktad vuxenutbildning.

9 §

Avbrytande av utbildningen

Utbildningen skall anses ha blivit avbruten, om en studerande har varit frånvarande från utbildningen enligt utbildnings- eller undervisningsplanen så att det är uppenbart att han eller hon inte kan klara av studierna enligt planen på godtagbart sätt eller om han eller hon annars väsentligen har försummat studierna. En studerande skall alltid anses väsentligen ha försummat sina studier, om han eller hon utan tillstånd har varit frånvarande fem undervisningsdagar utan avbrott.

Utbildningsproducenten fattar ett skriftligt beslut om avbrytande av utbildningen. Om utbildningsanordnaren inte är en utbildningsproducent som är underställd offentlig tillsyn, fattas beslutet om avbrytande av utbildningen på motsvarande sätt av den arbetskraftsmyndighet som har anskaffat utbildningen. Innan beslutet fattas skall den studerande ges tillfälle att bli hörd. Den studerande skall utan dröjsmål underrättas om beslutet. Utbildningsproducenten skall dessutom utan dröjsmål underrätta den arbetskraftsmyndighet som har anskaffat utbildningen om beslutet.

10 §

Inlärn timer i arbetet och praktik i anslutning till utbildningen

Under tiden för en period med inlärn timer i arbetet eller en praktikperiod i anslutning till utbildningen står den studerande inte i anställningsförhållande till anordnaren eller utbildningsproducenten, om inte den studerande och anordnaren av perioden med inlärn timer i arbetet eller praktikperioden har kommit överens om något annat. Om det har överenskommit om att inlärn timer i arbetet eller praktiken skall genomföras i anställningsförhållande, skall 2 och 3 mom. inte tillämpas.

Den som anordnar inlärn timer i arbetet och praktik, utbildningsproducenten och den studerande ingår ett avtal om inlärn timer i arbetet eller ett avtal om praktik. På avtalet och på utbildningsproducentens uppgifter tillämpas vad som i 8 kap. 4 § bestäms om avtal om arbetsmarknadsåtgärder och om arbetskraftsbyråns uppgifter.

Utbildningsproducenten är skyldig att för den studerande ordna grupplivförsäkring under tiden för perioden med inlärn timer i arbetet eller praktikperioden.

11 §

Yrkesvals- och karriärplanering

Genom yrkesvals- och karriärplaneringsservice bistås enskilda kunder i att lösa frågor som gäller yrkesval och kompetensutveckling samt stöds placering i arbetslivet och livslångt lärande. Syftet med servicen är att hjälpa enskilda kunder att utarbeta en plan med sikte på kompetensutveckling. När service tillhandahålls beaktas de enskilda kundernas förutsättningar och yrkesmässiga mål samt de möjligheter som arbetslivet och utbildningen erbjuder. Inom yrkesvals- och karriärplaneringsservice används med samtycke av en enskild kund vid behov lämpliga psykologiska bedömnings- och rehabiliteringsmetoder.

Enskilda kunders lämplighet samt utbildnings- och arbetsalternativ kan utredas genom

undersökningar av hälsotillståndet och arbets-
konditionen, utbildningsprövningar, arbets- och
utbildningsprövningar, arbetsprövningar enligt
8 kap., orienteringsbesök vid läroanstalter samt
sakkunnigutlåtanden och konsultering av sak-
kunniga.

12 §

Utbildnings- och yrkesinformation

Utbildnings- och yrkesinformationen främjar
placering i arbetslivet och livslångt lärande ge-
nom att förmedla information om alla allmänbil-
dande utbildningsmöjligheter, yrkesinriktade ut-
bildningsmöjligheter och högre utbildningsmöj-
ligheter, branscher, yrken och arbetsuppgifter,
kompetenskraven i fråga om dem och om arbets-
marknaden samt genom att ge enskilda kunder
råd i frågor som gäller utbildning och arbetsli-
vet.

13 §

Yrkesinriktad rehabilitering

Syftet med den yrkesinriktade rehabilitering-
en är att främja yrkesplaneringen för handikap-
pade, handikappades utveckling samt handikap-
pades möjligheter att finna arbete och kvarstå i
arbete. I den yrkesinriktade rehabiliteringen ord-
nas för enskilda handikappade kunder

1) yrkesvals- och karriärplaneringsservice
och därmed förknippade undersökningar som ut-
reder hälsotillstånd och lämplighet, konsulte-
ring av sakkunniga, arbets- och utbildningspröv-
ningar, orienteringsbesök vid yrkesläroanstalter
och arbetsprövningar på arbetsplatsen,

2) rådgivning och handledning som anknyter
till placering i arbete och utbildning,

3) förberedande och yrkesinriktad arbets-
kraftspolitisk vuxenutbildning, samt

4) för främjande av placering i arbete och
möjligheterna att kvarstå i arbete, undersökning-
ar av arbetskonditionen, sakkunnigutlåtanden
och konsultering av sakkunniga, arbets- och ut-
bildningsprövningar, orienteringsbesök vid yr-

kesläroanstalter, arbetsträning och arbetspröv-
ningar enligt 8 kap.

Handikappades möjligheter att få arbete och
att kvarstå i arbete kan stödjas genom stöd till ar-
betsgivare för specialarrangemang på arbetsplat-
sen.

14 §

Försäkringsskydd

För olycksfall som inträffat eller yrkessjuk-
dom som ådragits i samband med deltagande i
arbets- och utbildningsprövning vid en yrkeslä-
roanstalt i avsikt att stödja yrkesvägledning och
placering av handikappade i arbete eller möjlig-
heter att kvarstå i arbete, i arbets- eller utbild-
ningsprövning eller arbetssökningsträning eller i
arbetsmarknadsåtgärder enligt 8 kap. eller vid
orienteringsbesök vid läroanstalter betalas en-
skilda kunder ersättning av statens medel enligt
samma grunder som för olycksfall i arbete enligt
lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948). Er-
sättning betalas till den del den skadade inte har
rätt till minst lika stor ersättning enligt någon an-
nan lag.

Statskontoret behandlar ärenden som gäller
ersättning av statens medel med stöd av 1 mom.

Arbetsministeriet ordnar gruppsvarsförsäk-
ring för dem som deltar i åtgärder enligt 1 mom.

15 §

Bemyndigande att utfärda förordning om stödåtgärder

Genom förordning av statsrådet utfärdas när-
mare bestämmelser om ordnande av yrkesvals-
och karriärplanering samt stödåtgärder för han-
dikappade enligt 11 § 2 mom. och 13 § 1 mom. 1
och 4 punkten samt om ordnande av motsvarande
stödåtgärder för arbetssökande som är svåra
att sysselsätta. Genom förordning av statsrådet
bestäms också om förmåner i anslutning till
stödåtgärderna samt om det stöd för specialar-
rangemang på arbetsplatsen som avses i 13 §
2 mom.

7 kap.

**Främjande av sysselsättning med hjälp av
sysselsättningsanslag**

1 §

Sysselsättningsstöd till arbetsgivare

För att främja sysselsättningen av arbetslösa arbetssökande och för att främja förutsättningar-
na för placering på arbetsmarknaden kan av sys-
selsättningsanslag arbetsgivare beviljas syssel-
sättningsstöd för lönekostnader.

Med hjälp av sammansatt stöd ordnas arbete i
första hand för personer som är berättigade till
arbetsmarknadsstöd och som under sådan arbets-
löshetstid som berättigar till användning av sam-
mansatt stöd enligt 7 kap. 6 § lagen om utkomst-
skydd för arbetslösa inte har varit i arbete eller
som har varit på den öppna arbetsmarknaden i
endast liten utsträckning och sporadiskt och som
inte under ovan avsedda arbetslöshetstid före an-
vändningen av sammansatt stöd har sysselsatts
med sysselsättningsstöd som beviljats arbetsgi-
varen.

Syftet med arbete som ordnas med hjälp av
sysselsättningsstöd och sammansatt stöd är att
förbättra arbetslösa arbetssökandes ställning på
arbetsmarknaden genom att främja möjligheter-
na att placeras i arbete, förbättra yrkesskicklig-
heten och kunskanden, främja möjligheterna för
dem som under en lång tid varit arbetslösa att in-
träda eller återinträda på den öppna arbetsmark-
naden, främja sysselsättningsmöjligheterna och
anpassningen till strukturella förändringar i ar-
betslivet samt förhindra utslagning från arbets-
marknaden.

När stöd beviljas kan Arbetskraftsbyrån upp-
ställa villkor som är nödvändiga med tanke på
den som skall sysselsättas och syftet med stödet.

2 §

*Förutsättningar som gäller arbetsgivare i fråga
om sysselsättningsstöd*

Sysselsättningsstöd kan beviljas kommuner,
samkommuner och sammanslutningar samt an-
dra arbetsgivare.

Stöd beviljas inte om

1) arbetsgivaren under de nio månaderna när-
mast innan ansökan inlämnades, av produktions-
orsaker eller av ekonomiska orsaker har sagt upp
eller permitterat arbetstagare inom pendlingsre-
gionen i samma eller likadana uppgifter eller
förkortat deras arbetstid,

2) anställning som stödet avser skulle föranle-
da att andra anställda hos den arbetsgivare som
erhåller stöd sägs upp eller permitteras eller att
deras arbetsförhållanden eller förmåner försäm-
ras,

3) arbetsplatsen som stödet avser bedöms bli
besatt även utan stöd,

4) arbetsgivaren får annat statligt stöd för
samma tid för anställande av en person som skall
sysselsättas eller för främjande av sysselsätt-
ningen,

5) stödet skulle snedvrida konkurrensen mel-
lan andra som erbjuder samma produkter eller
tjänster.

Genom förordning av statsrådet kan anges un-
dantag från de förutsättningar som föreskrivs i
2 mom. 3 och 4 punkten.

3 §

*Förutsättningar som gäller anställningsförhål-
landet i fråga om sysselsättningsstöd*

Sysselsättningsstöd kan beviljas om arbetsgi-
varen förbinder sig att betala lön enligt det kol-
lektivavtal som tillämpas på anställningsförhål-
landet, eller, om det inte finns något tillämpligt
kollektivavtal, sedvanlig och skälig lön för arbe-
tet i fråga.

Sysselsättningsstöd beviljas inte om det an-
ställningsförhållande som stödet är ämnat för
har börjat innan beslut om beviljande av stöd har
fattats.

Arbetsgivaren får inte placera en sådan sysselsatt för vilkens anställning beviljats sysselsättningsstöd i uppgifter hos någon annan anordnare av arbete. Genom förordning av statsrådet kan dock bestämmas om en kommuns, förenings och stiftelses rätt att placera sysselsatta i uppgifter hos någon annan anordnare av arbete och om villkoren för sådan vidareplacering.

Företag kan beviljas sysselsättningsstöd bara på grundval av anställningsförhållande som gäller tills vidare. På grundval av ett arbetsavtal för viss tid kan företag dock beviljas sysselsättningsstöd

- 1) som sammansatt stöd,
- 2) för läroavtalsutbildning,
- 3) för ordnande av ett arbetstillfälle som anknuter till servicehelheten för förbättrande av förutsättningarna för sysselsättande av personer som är svåra att sysselsätta,
- 4) för anställning av långtidsarbetslösa som sådana vikarier som avses i lagen om försök med alterneringsledighet (1663/1995) eller lagen om alterneringsledighet (/2002),
- 5) för utförande av skogsförbättringsarbeten.

4 §

Anslag som anvisas statliga ämbetsverk eller inrättningar

Med iakttagande av vad som i 1 § 1, 3 och 4 mom., 2 § 2 och 3 mom., 3 § 1—3 mom., 10 § 4 mom. samt 11 § 1 och 3 mom. bestäms om sysselsättningsstöd för lönekostnader kan statliga ämbetsverk eller inrättningar anvisas anslag för lönekostnader som föranleds av att arbetslösa sysselsätts. Av anslagen kan betalas lönekostnaderna i sin helhet för den sysselsatta samt övriga kostnader som föranleds av att arbete ordnas, enligt vad statsrådet beslutar i samband med den regionala fördelningen av sysselsättningsanslagen.

Av sysselsättningsanslag kan betalas lönekostnaderna för ordnande av sådant arbete där arbetstiden under en tidsperiod som motsvarar lönebetalningsperioden är minst 85 procent av den ordinarie arbetstiden inom branschen.

5 §

Sysselsättningsstöd för tryggnad av försörjningen

För stödande av egna insatser för att skaffa arbete kan beviljas sysselsättningsstöd för tryggnad av försörjningen

1) i form av startpeng till en arbetslös arbetssökande som ämnar bli företagare under den tid som beräknas åtgå till att starta och stabilisera företagsverksamheten,

2) till en arbetslös arbetssökande som deltar i arbetslivsträning enligt 8 kap. 1 § och som inte är berättigad till arbetsmarknadsstöd.

I syfte att öka arbetsmöjligheterna för deltidsanställda kan arbetstagare som frivilligt övergår från heltidsarbete till deltidsarbete beviljas sysselsättningsstöd som ersättning för inkomstbortfall (*deltidstillägg*), om arbetsgivaren samtidigt förbinder sig att för motsvarande tid anställa en arbetslös arbetssökande som anvisats av Arbetskraftsbyrån. Om frivillig övergång till alterneringsledighet och om alterneringsersättning bestäms särskilt.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om förutsättningarna för beviljande av sysselsättningsstöd enligt 1 och 2 mom.

6 §

Regionala aspekter och regional garanti

Genom statens, kommunernas och företagens gemensamma åtgärder inom den ekonomiska politiken och sysselsättningspolitiken ombesörjs en regionalt balanserad sysselsättning så att arbetslösheten inte inom någon arbetsmarknadsregion väsentligt överstiger den genomsnittliga nivån i landet. Med arbetsmarknadsregion avses ett genom förordning av statsrådet definierat område som en kommun eller flera kommuner bildar och där arbetstagare vanligen pendlar.

Kommunen är skyldig att ordna arbetsmöjligheter för arbetslösa arbetssökande i det syfte som anges i 1 mom. (*regional garanti*), på årsnivå dock inte för flera arbetssökande än en pro-

cent av arbetskraften i kommunen. Staten är skyldig att i motsvarande syfte ordna arbetsmöjligheter för sådana arbetslösa arbetssökande som kommunen inte har sysselsatt.

Kommunen har rätt att få sysselsättningsstöd för sådana sysselsatta personer som arbetskraftsbyrån anvisat kommunen att sysselsätta med stöd av den regionala garantin.

7 §

Ordnande av möjlighet till rehabilitering, utbildning eller arbete

För en arbetslös arbetssökande som är född före 1950 tryggas möjlighet till sysselsättningsfrämjande rehabilitering eller utbildning, om hans eller hennes rätt till arbetslöshetsdagpenning på grund av att maximitiden upphör när han eller hon har fyllt 55 år men innan han eller hon fyller 57 år.

För en arbetslös arbetssökande som är född 1950 eller därefter tryggas möjlighet till sysselsättningsfrämjande rehabilitering eller utbildning, om hans eller hennes rätt till arbetslöshetsdagpenning på grund av att maximitiden upphör när han eller hon har fyllt 57 år men innan han eller hon fyller 59 år.

Om utbildning med stöd av 1 eller 2 mom. ordnas för en arbetslös, har han eller hon under utbildningstiden rätt till studiesociala förmåner på samma villkor som om han eller hon skulle ha inlett arbetskraftspolitisk vuxenutbildning innan maximitiden för arbetslöshetsdagpenning hade gått ut.

Om en sådan arbetslös som avses i 1 eller 2 mom. inte kan sysselsättas på den öppna arbetsmarknaden och lämplig utbildning eller rehabilitering inte kan ordnas för honom eller henne, är hemkommunen skyldig att på anvisning av arbetskraftsmyndigheten för personen ordna möjlighet till arbete i åtta månader (*sysselsättningskyldighet*). Kommunen skall ordna möjligheten till arbete så att den som sysselsätts kan påbörja arbetet när maximitiden för arbetslöshetsdagpenning går ut. Kommunen har rätt att få

sysselsättningsstöd för de sysselsatta som arbetskraftsbyrån på grundval av sysselsättningskyldigheten anvisat den för att sysselsättas.

Arbete som ordnas på grundval av sysselsättningskyldigheten skall vara ett heltidsarbete enligt branschens ordinarie arbetstider. För dem som får invalidpension som delpension ordnas deltidsarbete som motsvarar deras arbetsförmåga och som uppfyller det arbetsvillkor som utgör förutsättning för arbetslöshetsdagpenning.

Närmare bestämmelser om verkställigheten av sysselsättningskyldigheten och om anmälningar i anslutning till den utfärdas genom förordning av statsrådet.

8 §

Begränsningar i fråga om och upphörande av sysselsättningskyldigheten

Bestämmelserna i 7 § tillämpas inte, om en person genom att inte ansöka om arbetslöshetsdagpenning eller på annat sätt har föranlett att maximitiden för arbetslöshetsdagpenning inte har gått ut före 55 års åldern enligt 7 § 1 mom. eller 57 års åldern enligt 7 § 2 mom.

Arbete som utförts under den granskningsperiod för arbetsvillkoret som anges i lagen om utkomstskydd för arbetslösa och som hänförs till arbetsvillkoret förkortar sysselsättningskyldigheten på åtta månader på motsvarande sätt.

Sysselsättningskyldigheten upphör om

1) den som har rätt att få möjlighet att arbeta utan i 2 kap. lagen om utkomstskydd för arbetslösa avsedd giltig orsak vägrar att ta emot ett honom eller henne anvisat och med hänsyn till hans eller hennes arbetsförmåga lämpligt arbete som ordnats med stöd av sysselsättningskyldigheten,

2) det arbete som anvisats en arbetssökande avbryts av orsak som beror på den arbetssökande, eller

3) för den arbetssökande, efter det att arbetsansökan inte längre är i kraft, inte kan ordnas arbete inom tre månader efter det att sysselsättningskyldigheten har trätt i kraft.

9 §

Sysselsättningsstödet belopp

Sysselsättningsstöd beviljas per dag och person minst till ett belopp som motsvarar normalt sysselsättningsstöd och högst till ett belopp som motsvarar normalt sysselsättningsstöd förhöjt med 80 procent. Kommunen har rätt att få normalt sysselsättningsstöd förhöjt med 80 procent för lönekostnader för personer som den med stöd av sysselsättningsskyldigheten sysselsatt i heltidsarbete.

Som en del av sammansatt stöd kan högst normalt sysselsättningsstöd beviljas. Sysselsättningsstöd beviljas inte inom det försök med sammansatt stöd som avses i 7 kap. 11 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Som lönekostnader betraktas lön som betalas till en sysselsatt person före innehållning av den försäkrades lagstadgade avgifter och skatter och dessutom arbetsgivarens lagstadgade socialskyddsavgift och arbetspensionsförsäkrings-, olycksfallsförsäkrings- och arbetslöshetsförsäkringspremie samt obligatorisk grupplivförsäkringspremie. Det belopp av sysselsättningsstöd eller sammansatt stöd som beviljas arbetsgivaren kan vara högst så stort som lönekostnaderna för en sysselsatt person. Det maximala beloppet av sammansatt stöd för olika arbetsgivare anges i lagen om utkomstskydd för arbetslösa och med stöd av den. Om beloppet av sammansatt stöd överstiger maximibeloppet, görs avdrag från sysselsättningsstödet.

Deltidstillägget är hälften av skillnaden mellan lönen för heltidsarbete och deltidarbete för en arbetstagare som har övergått till deltidarbete. Genom förordning av statsrådet föreskrivs om definitionen av skillnaden mellan lönen och om deltidstilläggets maximibelopp.

10 §

Arbets tid som berättigar till stöd samt ersättningsdagar

Normalt eller förhöjt sysselsättningsstöd kan beviljas till fullt belopp på grundval av ett så-

dant anställningsförhållande där arbetstiden under en tidsperiod som motsvarar lönebetalningsperioden är minst 85 procent av den ordinarie arbetstiden i branschen.

När sysselsättningsstöd beviljas som en del av sammansatt stöd kan avvikelse göras från 1 mom.

Med avvikelse från 1 mom. kan en kommun beviljas sysselsättningsstöd till ett belopp enligt 9 § 1 mom. för heltidsarbete på grundval av sysselsättningsskyldigheten och, på grundval av den regionala garantin, för arbete där arbetstiden under en tidsperiod som motsvarar lönebetalningsperioden är minst 75 procent av den ordinarie arbetstiden i branschen.

Sysselsättningsstöd betalas för de dagar för vilka arbetsgivaren är skyldig att betala lön, dock för högst fem dagar i veckan. Sysselsättningsstöd betalas dock inte för dagar för vilka arbetstagaren har rätt att med stöd av 28 § sjukförsäkringslagen för lönekostnaderna för den person som sysselsätts få dagpenning enligt nämnda lag eller särskild moderskaps-, moderskaps-, faderskaps- eller föräldrapenning.

Sysselsättningsstöd för tryggnad av försörjningen betalas för högst fem dagar i veckan. Genom förordning av statsrådet bestäms närmare om de ersättningsdagar som berättigar till sysselsättningsstöd.

11 §

Stödets varaktighet

Sysselsättningsstöd kan per person beviljas för högst 10 månader i sänder. För läroavtalsutbildning kan sysselsättningsstöd dock beviljas för hela utbildningstiden.

På grundval av den regionala garantin beviljas kommunen sysselsättningsstöd per person för högst sex månader i sänder.

Maximitiden för sammansatt stöd anges i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Genom förordning av statsrådet bestäms om beviljande av sysselsättningsstöd på nytt för sysselsättning av eller tryggnad av försörjningen för samma person samt om servicehelheten och maximiti-

den för den. Genom förordning av statsrådet kan dessutom bestämmas om en längre maximitid för sysselsättningsstödet än 10 månader, dock högst 24 månader, om det är ändamålsenligt för att främja sysselsättningen av handikappade, för att öka möjligheterna att arbeta för personer i deltidsarbete eller med anledning av arbetsuppgifterna för sysselsatta personer.

12 §

Tilläggsstöd

Till kommunen betalas tilläggsstöd på grundval av den andel av områdets arbetskraft som kommunen i genomsnitt under en månad har sysselsatt med sysselsättningsanslag. Tilläggsstöd betalas endast för de sysselsatta vilkas antal överstiger de sysselsattas andel av arbetskraften i kommunen. Tilläggsstödet storlek bestäms som följer:

De sysselsattas andel av arbetskraften i kommunen	Tilläggsstödet andel
minst 1 %	10 %
minst 1,5 %	20 %
minst 2 %	30 %

13 §

Bemyndigande att utfärda förordning om sysselsättningsanslag

Genom förordning av statsrådet bestäms

1) om statsunderstöd som av sysselsättningsanslag beviljas för investeringar samt om anslag som anvisas av sysselsättningsanslagen,

2) om sysselsättningsanslag som enligt planerna skall användas för statens egna investeringar (*sysselsättningsarbetsprogram*),

3) om användningen av sysselsättningsanslag för annan sysselsättningsfrämjande verksamhet som avses i 2 kap. 2 § 3 mom.,

4) vid behov om beviljande av sysselsättningsstöd inom gränserna för statsbudgeten för tryggnad av försörjningen för övriga än i 5 § avsedda former för främjande av sysselsättningen.

8 kap.

Arbetsmarknadsåtgärder

1 §

Arbetsmarknadsåtgärder

Arbetsmarknadsåtgärder enligt denna lag är arbetsprövning, arbetslivsträning och arbetspraktik, vilka ordnas på arbetsplatsen. Statliga ämbetsverk eller inrättningar, kommuner, samkommuner, sammanslutningar, stiftelser eller enskilda näringsidkare kan vara anordnare av arbetsmarknadsåtgärder.

Arbetskraftsbyrån kan hänvisa eller anvisa följande personer arbetsprövning:

1) enskilda kunder som får yrkesvals- eller karriärplaneringsservice, i syfte att utreda deras lämplighet samt utbildnings- och arbetsalternativ, eller

2) handikappade enskilda kunder, i syfte att stödja deras möjligheter att placeras i arbete och kvarstå i arbete.

Arbetskraftsbyrån kan anvisa unga som är berättigade till arbetsmarknadsstöd och som saknar yrkesutbildning arbetspraktik för att orientera stödtagaren i arbetslivet samt för att främja hans eller hennes placering i arbete och hans eller hennes yrkesskicklighet.

Arbetskraftsbyrån kan anvisa andra än i 3 mom. avsedda arbetslösa arbetssökande med deras samtycke arbetslivsträning för att stödja återvändandet till arbetslivet samt främja placeringen i arbete och yrkesskickligheten.

2 §

Begränsningar i fråga om arbetsmarknadsåtgärdena

Enskilda kunder skall inte hänvisas till eller anvisas arbetsmarknadsåtgärder

1) för sådana uppgifter från vilka den som ordnar åtgärden under de senaste nio månaderna före åtgärdens början har sagt upp eller permitterat arbetstagare av produktionsorsaker eller av ekonomiska orsaker eller i uppgifter som den som ordnar åtgärden har ombildat till anställningsförhållande på deltid enligt 7 kap. 11 § arbetsavtalslagen,

2) om arbetsmarknadsåtgärden skulle leda till att anställda hos den som ordnar åtgärden sägs upp eller permitteras eller att deras anställningsvillkor försämrats,

3) om arbetsmarknadsåtgärden skulle ge den som ordnar åtgärden sådana fördelar som snedvrider konkurrensen mellan företag eller enskilda näringsidkare.

Anordnare av arbetsmarknadsåtgärder kan inte vara den arbetsgivare till vilken en enskild kund står i anställningsförhållande när ett avtal enligt 4 § ingås.

Den som ordnar arbetsmarknadsåtgärden får inte vidareplacera en enskild kund i arbetsuppgifter på en annan arbetsgivares arbetsplats.

3 §

Rättslig ställning och ansvar för arbetarskyddet

Den som deltar i en arbetsmarknadsåtgärd står inte i anställningsförhållande till den som ordnar åtgärden eller till Arbetskraftsbyrån.

Den som ordnar arbetsmarknadsåtgärden ansvarar för arbetarskyddet för den som deltar i åtgärden enligt vad som bestäms i arbetarskyddslagen (738/2002) och i lagen om unga arbetstagare.

4 §

Avtal om arbetsmarknadsåtgärder

Arbetskraftsbyrån, den som ordnar arbetsmarknadsåtgärden och den enskilda kunden skall ingå ett skriftligt tidsbegränsat avtal om arbetsmarknadsåtgärden, varav skall framgå

1) tiden och platsen för åtgärden,

2) åtgärdens längd per dag, som kan vara högst åtta och minst fyra timmar,

3) åtgärdens längd per vecka, som kan vara högst fem dagar,

4) de uppgifter som den arbetssökande skall utföra under den tid åtgärden varar,

5) kontaktpersonen på arbetsplatsen.

I avtalet kan Arbetskraftsbyrån dessutom uppställa sådana villkor för den som ordnar åtgärden som behövs för genomförande av åtgärden eller med tanke på den som deltar i åtgärden. I ett avtal som gäller arbetsprövning skall som villkor ingå att den som ordnar prövningen skall ge Arbetskraftsbyrån ett utlåtande om de omständigheter som avses i 1 § 2 mom. I ett avtal om arbetslivsträning skall som villkor ingå att den som ordnar träningen skall delta i utvärderingen av den arbetssökandes yrkesskicklighet och kunande samt utvecklingen av dessa.

Arbetskraftsbyrån skall göra en anmälan om avtalet om arbetsmarknadsåtgärden till förtroendemannen eller en annan person som företräder de arbetstagare som är anställda hos den som ordnar åtgärden. Utan hinder av bestämmelserna om sekretess får Arbetskraftsbyrån i detta fall uppgive namnet på den enskilda kunden samt lämna de uppgifter som avses i 1 och 2 mom.

5 §

Avtalets maximitid

Arbetskraftsbyrån kan ingå avtal om arbetsmarknadsåtgärder för den tid målet för åtgärden, främjandet av arbetsmarknadsfärdigheterna, beräknas ta i anspråk. Den tid ett avtal eller flera avtal sammanlagt kan vara i kraft får dock inte överskrida

- 1) sex månader vid arbetsprovning hos samma anordnare,
- 2) 10 månader vid arbetslivsträning,
- 3) 12 månader vid arbetspraktik.

Med avvikelse från 1 mom. kan dock ett avtal eller flera avtal om arbetslivsträning sammanlagt vara i kraft högst 12 månader per arbetssökande som är berättigad till arbetsmarknadsstöd. Av särskilda skäl, såsom förebyggande av utslagning från arbetsmarknaden, kan den tid flera avtal om arbetslivsträning eller arbetspraktik för den som är berättigad till arbetsmarknadsstöd sammanlagt kan vara i kraft uppgå till högst 18 månader.

Den maximitid som avses i 1 mom. 2 punkten börjar räknas på nytt när en arbetssökande på nytt har uppfyllt det arbetsvillkor som utgör förutsättning för arbetslöshetsdagpenning.

De maximitider som avses i 1 mom. 3 punkten och 2 mom. börjar räknas på nytt när en arbetssökande har uppfyllt det arbetsvillkor som utgör förutsättning för arbetslöshetsdagpenning, fått arbetslöshetsdagpenning för maximitiden och har rätt till arbetsmarknadsstöd. Maximitiden börjar räknas på nytt också i fråga om en sådan till arbetsmarknadsstöd berättigad person som efter arbetspraktiken eller arbetslivsträningen fått arbetsmarknadsstöd för minst 500 dagar på basis av arbetslöshet.

III AVDELNINGEN

ANDRA STÖD, UNDERSTÖD OCH FÖRMÅNER

9 kap.

Utbildningsstöd

1 §

Studiesociala förmåner vid arbetskraftspolitisk vuxenutbildning

För studerande som deltar i arbetskraftspolitisk vuxenutbildning tryggas försörjningen under utbildningstiden genom utbildningsstöd eller arbetsmarknadsstöd, varom bestäms i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. De studerande har dessutom rätt till ersättning för uppehälle enligt 10 kap. Studiesociala förmåner kan också betalas till studerande som deltar i utbildning som en finsk myndighet har skaffat och som ordnas utomlands eller i sysselsättningsfrämjande utbildning som en myndighet i något annat nordiskt land anordnar i landet i fråga.

Om utbildningen ordnas som fristående helheter så att utbildningsperioderna inte direkt följer på varandra, föreligger inte rätt till studiesociala förmåner för tiden mellan utbildningsperioderna.

Folkpensionsanstalten och de arbetslöshetskassor som avses i lagen om arbetslöshetskassor (603/1984) sköter beviljandet och utbetalningen av studiesociala förmåner.

2 §

Utbildningsstöd

Utbildningsstöd beviljas som grundstöd eller förtjänststöd. Grundstöd betalas inte för den tid den studerande har rätt att få förtjänststöd.

Grundstödet fulla belopp är lika stort som den grunddagpenning som avses i 6 kap. 1 § 1 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Det fulla förtjänststödet består av en grunddel och en förtjänstdel enligt vad som i 6 kap. 1 § 2 mom., 2—5 samt 8, 10 och 11 § lagen om ut-

komstskydd för arbetslösa bestäms om inkomstrelaterad dagpenning. I fråga om utbildningsstödet tillämpas dock inte vad som i 6 kap. 3 § 3 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa bestäms om den förhöjda förtjänstdelens maximala varaktighet. Utbildningsstöd betalas i enlighet med 6 kap. 2 § 2 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa förhöjt även till sådana studerande som fått den inkomstrelaterade dagpenningens förtjänstdel enligt nämnda lag för 150 dagar.

Utbildningsstödet höjs med en barnförhöjning så som bestäms i 6 kap. 6 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

3 §

Rätt till utbildningsstöd

Rätt till utbildningsstöd har en studerande som

- 1) har fyllt 17 år,
- 2) när han eller hon blir arbetslös eller inleder utbildningen har uppfyllt det arbetsvillkor som utgör förutsättning för arbetslöshetsdagpenning, och
- 3) inte har fått arbetslöshetsdagpenning för maximitiden.

Med avvikelse från 1 mom. 3 punkten har en studerande inte rätt till utbildningsstöd, om han eller hon genom att underlåta att ansöka om arbetslöshetsdagpenning eller annars har orsakat att maximitiden för arbetslöshetsdagpenning inte har gått ut innan utbildningen börjar.

4 §

Begränsningar i fråga om erhållande av utbildningsstöd

Rätt till utbildningsstöd föreligger inte för den tid en studerande får

- 1) dagpenning enligt sjukförsäkringslagen, eller
- 2) rehabiliteringspenning enligt lagen om rehabiliteringspenning (611/1991) eller enligt de lagar eller de pensionsstadgor eller det pensionsreglemente som avses i 8 § 4 mom. lagen om

pension för arbetstagare (395/1961) eller ersättning för inkomstbortfall med stöd av bestämmelserna om rehabilitering enligt olycksfalls- eller trafikförsäkringen eller enligt lagen om skada, ådragen i militärtjänst (404/1948).

Rätt till utbildningsstöd föreligger för högst fem dagar per kalendervecka räknat från den tidpunkt då utbildningen börjar.

5 §

Sänkt utbildningsstöd

Rätt till sänkt utbildningsstöd har på de villkor som anges i denna lag en studerande som får en lagstadgad förmån, lön eller annan arbetsinkomst. Det sänkta utbildningsstödet beräknas så att utbildningsstödet och 80 procent av den del av inkomsten som överstiger det skyddade beloppet per månad kan uppgå till sammanlagt det belopp som annars hade kunnat betalas i utbildningsstöd. Härvid skall dock inte beaktas de sociala förmåner som enligt 4 kap. 7 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa inte skall dras av från arbetslöshetsdagpenningen.

Det fulla skyddade beloppet är 127 euro. I stället för en månad kan som jämningsperiod även användas fyra på varandra följande kalenderveckor, varvid det skyddade beloppet är motsvarande del av fullt skyddat belopp. När inkomst beaktas vid beräkningen av sänkt utbildningsstöd iakttas dessutom vad som i lagen om utkomstskydd för arbetslösa föreskrivs om jämkad arbetslöshetsdagpenning.

Vad som ovan bestäms om lön tillämpas också på ersättning som motsvarar lön under uppsägningstiden eller på ekonomisk förmån som arbetsgivaren betalar enligt ett annat avtal eller arrangemang. En ersättning eller ekonomisk förmån periodiseras enligt lönen för det senaste anställningsförhållandet räknat från det att anställningsförhållandet upphörde. Det som bestäms i 1 mom. skall dessutom tillämpas på den vinst från försäljning av företagsegendom som avses i 3 kap. 7 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

När en månatlig förmån som avses i 1 mom. omräknas i dagar eller tvärtom, anses en månad omfatta 21,5 dagar.

6 §

Rätt till förtjänststöd

En studerande har rätt till förtjänststöd, om han eller hon enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa är berättigad till förtjänstskydd. Villkor för erhållande av förtjänststödet förtjänstdel är dessutom att den studerande

- 1) är arbetslös eller permitterad på heltid,
- 2) är berättigad till jämkad arbetslöshetsförmån enligt 4 kap. 1 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa, eller

- 3) hotas av arbetslöshet.

Rätt till förtjänstdel föreligger dock inte för den tid under vilken en studerande enligt 2 kap. 4 eller 5 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa skall betraktas som företagare på heltid.

10 kap.

Ersättning för kostnader för uppehålle

1 §

Rörlighetsunderstöd

För stödande av regional rörlighet kan en arbetslös arbetssökande eller arbetssökande som hotas av arbetslöshet beviljas rörlighetsunderstöd som ersättning för resekostnaderna, om han eller hon söker arbete eller övergår i arbete utanför sin pendlingsregion. Rörlighetsunderstöd kan också beviljas skolelever och studerande för arbete som utförs under läroanstaltens ferier.

Närmare bestämmelser om rörlighetsunderstödet utfärdas genom förordning av statsrådet.

2 §

Förmåner innan utbildningen börjar

Den som söker sig till arbetskraftspolitisk vuxenutbildning kan beviljas ersättning för resekostnader och övriga kostnader för uppehålle. Antagningen av studerande och lämplighetspro-

ven i anslutning till antagningen till utbildningen är avgiftsfria för dem som söker sig till arbetskraftspolitisk vuxenutbildning.

Personer som får yrkesvals- och karriärplaneringsservice, handikappade eller personer som är svåra att sysselsätta och som söker sig till frivillig utbildning kan beviljas ersättning för de kostnader för uppehålle som orienteringsbesök vid läroanstalterna medför.

Genom förordning av statsrådet föreskrivs närmare om förmåner innan utbildningen börjar.

3 §

Rätt till ersättning för uppehålle

Studerande har rätt att få 7 euro per dag i ersättning för uppehålle som ersättning för de resekostnader och övriga kostnader för uppehålle som föranleds av deltagandet i arbetskraftspolitisk vuxenutbildning.

Om en studerande deltar i arbetskraftspolitisk vuxenutbildning utanför sin pendlingsregion, betalas i förhöjd ersättning för uppehålle 14 euro per dag. Rätt till förhöjd ersättning för uppehålle har också en studerande

- 1) som inom sin pendlingsregion deltar i utbildning som ordnas utanför hans eller hennes hemkommun,

- 2) som åsamkas inkvarteringskostnader på grund av deltagande i utbildning, och

- 3) som uppvisar ett hyresavtal eller någon annan tillförlitlig utredning om kostnaderna för inkvartering.

En mottagare av arbetsmarknadsstöd som deltar i arbetslivsträning eller arbetspraktik enligt 8 kap. 1 § har rätt till ersättning för uppehålle under den tid åtgärden varar, med iakttagande av vad som i 1 och 2 mom. bestäms om studerandes rättigheter. För rätt till ersättning för uppehålle under tiden för arbetspraktik förutsätts dessutom att deltagarens rätt till arbetslöshetsdagpenning har upphört på grund av maximitiden eller att han eller hon på basis av arbetslöshet har fått arbetsmarknadsstöd för minst 500 dagar.

4 §

Rätt till ersättning för uppehålle vid arbetskraftspolitisk vuxenutbildning utomlands

Med avvikelse från 3 § 1 och 2 mom. har en studerande som deltar i arbetskraftspolitisk vuxenutbildning utomlands rätt att i ersättning för kostnaderna för uppehålle och inkvartering under utbildningstiden få 50 procent av det dagtraktamente som i ersättning för resekostnader betalas till en statstjänsteman för en tjänsteresa till landet i fråga. Genom förordning av statsrådet bestäms dock om beloppet av ersättning för uppehålle och om ersättande av inkvarteringskostnaderna för den som deltar i utbildning som anordnas av Stiftelsen Utbildning Nordkalotten.

5 §

Begränsningar i fråga om ersättning för uppehålle

En studerande som deltar i arbetskraftspolitisk vuxenutbildning och som inte får utbildningsstöd eller arbetsmarknadsstöd har inte rätt att få ersättning för uppehålle.

Till en studerande betalas inte ersättning för uppehålle för ferier under utbildningstiden. Förmånen betalas dock för den tid under vilken den studerande under en ferie deltar i inläring i arbete eller praktik som hör till utbildningen, om inte något annat följer av 1 mom.

6 §

Ersättning för uppehålle enligt prövning

Med iakttagande av vad som i 3 § 1 och 2 mom. bestäms om beloppet av och grunderna för beviljande av ersättning för uppehålle kan arbetskraftsbyrån bevilja ersättning för uppehålle

- 1) till den som deltar i arbetsprövning som ordnas på arbetsplatsen,
- 2) till en mottagare av sysselsättningsstöd som deltar i arbetslivsträning,
- 3) till den som deltar i jobbsökarträning.

Förhöjd ersättning för uppehålle kan dock beviljas en handikappad som deltar i arbetsprövning på arbetsplatsen även om platsen för arbetsprövningen finns inom hans eller hennes pendlingsregion.

Närmare bestämmelser om ersättning för uppehålle enligt prövning utfärdas genom förordning av statsrådet.

7 §

Ersättningsdagar i fråga om ersättning för uppehålle

Ersättning för uppehålle och ersättning för uppehålle enligt prövning betalas för högst fem dagar per kalendervecka. Till den som deltar i arbetskraftspolitisk vuxenutbildning utomlands kan ersättning för uppehålle betalas för högst sju dagar per kalendervecka. Genom förordning av statsrådet föreskrivs närmare om ersättningsdagar som berättigar till förmånerna.

IV AVDELNINGEN

VERKSTÄLLIGHET, SÖKANDE AV ÄNDRING OCH IKRAFTTRÄDELSEBESTÄMMELSER

11 kap.

Samarbete i anslutning till verkställigheten

1 §

Samarbete mellan myndigheterna

Arbetskrafts-, social-, hälsovårds- samt undervisningsmyndigheterna skall samarbeta när offentlig arbetskraftsservice ordnas och åtgärder i anslutning till den vidtas, enligt vad som föreskrivs genom förordning av statsrådet.

Vid tillhandahållande av service för handikappade skall dessutom iakttas vad som bestäms i lagen om rehabiliteringssamarbete (604/1991).

2 §

Samarbete mellan Arbetskraftsmyndigheterna, arbetsmarknadsorganisationerna och övriga intressegrupper

Den offentliga Arbetskraftsservicen och planerings- och utvecklingsverksamheten i anslutning till den skall genomföras i samarbete med arbetsmarknadsorganisationerna samt med organisationer som företräder kommunerna liksom med andra berörda organisationer. Genom förordning av statsrådet bestäms närmare om organiseringen av samarbetet och de organ som skall tillsättas för det.

För det lokala samarbetet finns en Arbetskraftskommission i anslutning till varje Arbetskraftsbyrå.

3 §

Arbetskraftskommission

Arbetskraftskommissionen skall följa hur den offentliga Arbetskraftsservicen verkställs samt vid behov göra framställningar om hur den kan förbättras. Om Arbetskraftskommissionens uppgifter som hänför sig till enskilda personers rätt att få lagstadgade förmåner bestäms särskilt.

Arbetskrafts- och näringscentralen utser för tre kalenderår i sänder Arbetskraftskommissionens

- 1) ordförande och högst tre vice ordförande,
- 2) övriga medlemmar, minst fyra och högst åtta, och högst tre personliga suppleanter för var och en av dem,
- 3) permanenta sakkunniga.

Till Arbetskraftskommissionen skall utses såväl kvinnor som män på det sätt som föreskrivs i 4 § 2 mom. lagen om jämställdhet mellan kvinnor och män (609/1986). Till ordförande och vice ordförande förordnas tjänstemän vid Arbetskraftsbyrån. De övriga medlemmarna, av vilka hälften företräder arbetsgivarna och hälften arbetstagarna, samt deras suppleanter utses på förslag av de lokalt mest representativa arbetsmarknadsorganisationerna. De permanenta sakkunniga utses på gemensamt förslag av kommunerna

inom Arbetskraftsbyråns verksamhetsområde. Arbetskraftskommissionen har dessutom en sekreterare som förordnas av Arbetskraftsbyrån.

Arbetskraftskommissionen är beslutför när ordföranden eller en vice ordförande och minst hälften av de övriga medlemmarna är närvarande. Om kommissionens ordförande och vice ordförandena är jäviga att behandla ett ärende, är någon annan medlem som utsetts av Arbetskrafts- och näringscentralen ordförande under ärendets behandling. Arbetskraftskommissionens beslut blir den åsikt som majoriteten av medlemmarna omfattar. Faller rösterna lika, blir den åsikt som mötesordföranden omfattar kommissionens beslut. De permanenta sakkunniga är inte närvarande när ärenden som gäller enskilda personers rätt att få lagstadgade förmåner behandlas.

Genom förordning av statsrådet bestäms om Arbetskraftskommissionens mötesarvoden och ersättning för kostnader.

4 §

Samarbete i ekonomiska regioner

Arbetskraftsbyrån skall delta i de lokala aktörernas samarbete och i samarbete i ekonomiska regioner som baserar sig på lokala initiativ.

För tryggheten av offentlig Arbetskraftsservice på enahanda grunder i olika delar av landet och för stödjande av samarbetet på det lokala planet kan Arbetsministeriet oberoende av Arbetskraftsbyråernas verksamhetsområden och befogenheter besluta att en Arbetskraftsbyrå som angivits särskilt på basis av den indelning i ekonomiska regioner som avses i 38 § 1 mom. regionutvecklingslagen (602/2002) skall besluta om verkställigheten av offentlig Arbetskraftsservice i stället för de andra byråerna inom den ekonomiska regionen. Samtidigt fastställer Arbetsministeriet också den närmare uppgiftsfördelningen mellan Arbetskraftsbyråerna i den ekonomiska regionen.

5 §

Samarbete med privat arbetskraftsservice och övervakning av den

För främjande av samarbetet med privat arbetskraftsservice skall Arbetskraftsmyndigheterna tillsammans med Arbetsarkyddsmyndigheterna följa utvecklingen av den privata arbetskraftsservicen. I detta syfte skall av dem som tillhandahåller servicen eller av sammanslutningar som företräder dem regelbundet begäras sådana uppgifter om den privata arbetskraftsservicen som de som tillhandahåller privat arbetskraftsservice är skyldiga att lämna. Om hemlighållande av uppgifterna och om behandling av dem som konfidentiella bestäms särskilt. Genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser om uppgifter som skall utlämnas, om tillståndet och offentliggörandet av uppgifterna samt om behandlingen av frågor som gäller samarbetet och tillsynen.

Fullgörandet av ovan nämnda skyldighet att lämna upplysningar och iakttagandet av förbudet enligt 4 kap. 2 och 8 § övervakas av Arbetsarkyddsmyndigheterna, enligt vad som bestäms i lagen om tillsynen över arbetsarkyddet och om sökande av ändring i arbetsarkyddsärenden (131/1973).

6 §

Rätt att få uppgifter

Arbetskraftsmyndigheterna har rätt att utan ersättning

1) av övriga statliga myndigheter samt av kommunerna och samkommunerna få de uppgifter som är nödvändiga för att verkställa och utveckla den offentliga arbetskraftsservicen,

2) av Folkpensionsanstalten, arbetslöshetskassorna och utbildningsproducenterna få de uppgifter som är nödvändiga för övervakning och utveckling av de studiesociala förmånerna.

Social- och hälsovårdsministeriet har motsvarande rätt som Arbetskraftsmyndigheterna att få de uppgifter som avses i 1 mom. 2 punkten.

12 kap.

Bestämmelser om verkställighet av stöd, understöd och förmåner

1 §

Tillämpning av statsunderstödslagen

När Arbetskraftsmyndigheterna beviljar, utbetalar och återkräver stöd, understöd eller förmåner enligt denna lag gäller vad som bestäms i statsunderstödslagen (688/2001), om inte något annat bestäms i denna lag.

När Arbetskraftsmyndigheterna beviljar stöd, understöd eller förmåner för trygghet av försörjningen för enskilda kunder eller som ersättning för resekostnader eller övriga kostnader för uppehälle för enskilda kunder, tillämpas inte vad som i 11 § 4 och 5 mom. statsunderstödslagen bestäms om vad som skall antecknas i beslutet, vad som i 15—18 § bestäms om statsbidragsmyndighetens tillsynsuppgift, granskningsrätt, granskningsuppgifter och handräckning och inte heller vad som i 24 och 25 § bestäms om ränta och dröjsmålsränta.

2 §

Vissa bestämmelser om stöd, förmåner eller understöd som Arbetskraftsmyndigheterna beviljar

Stöd, understöd och förmåner som beviljats av Arbetskraftsbyrån utbetalas av Arbetskrafts- och näringscentralen, som vid återkrav är statsbidragsmyndighet enligt statsunderstödslagen.

Om det har beslutats att stöd, understöd eller förmåner enligt 1 § 2 mom. skall återkrävas, skall vid kvittning av det belopp som enligt beslut skall återkrävas mot förmåner som Arbetskraftsmyndigheten senare betalar iakttagas vad som i utskökningslagen (37/1895) bestäms om skyddat belopp vid utmätning av lön. Enligt samtycke av enskilda kunder kan kvittning dock ske till ett större belopp.

Genom förordning av statsrådet bestäms närmare om förfarandet för sökande, beviljande, anvisning och betalning av stöd, förmåner och un-

derstöd samt om den inbördes uppgiftsfördelningen mellan Arbetskraftsmyndigheterna.

3 §

Beviljande och utbetalning av utbildningsstöd och ersättning för uppehålle

Grundstöd och tillhörande ersättning för uppehålle söks hos Folkpensionsanstalten. Förtjänststöd och tillhörande ersättning för uppehålle söks hos den arbetslöshetskassa som den studerande hör till. Ersättning för uppehålle som för tiden för Arbetskraftspolitisk vuxenutbildning, arbetslivsträning eller arbetspraktik betalas till mottagare av Arbetsmarknadsstöd söks hos Folkpensionsanstalten.

Innan Folkpensionsanstalten och arbetslöshetskassan fattar beslut i ett ärende som gäller utbildningsstöd skall den inhämta Arbetskraftsbyråns anmälan om inledande av utbildning. Om det är fråga om beviljande eller förvägrande av förtjänststödet förtjänstdel med stöd av 9 kap. 6 § 1 mom. 3 punkten eller 2 mom. i nämnda paragraf, skall arbetslöshetskassan innan ärendet avgörs inhämta Arbetskraftsbyråns anmälan om att villkoret uppfyllts.

Utbetalningen av förmånerna upphör från och med den dag personen avbryter den Arbetskraftspolitiska vuxenutbildningen eller det har beslutats att en Arbetsmarknadsåtgärd eller utbildning enligt 1 mom. skall avbrytas. Den person som får förmånen och Arbetskraftsbyrån skall utan dröjsmål underrätta Folkpensionsanstalten eller arbetslöshetskassan om avbrottet och avbrytandet.

Bestämmelser om Arbetskraftsbyråns övriga skyldigheter att utlämna uppgifter samt om tillställande av anmälningar och uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

4 §

Tillämpning av lagen om utkomstskydd för arbetslösa och lagen om arbetslöshetskassor

Beträffande ansökan om utbildningsstöd och i tillämpliga delar ersättning för uppehålle, skyl-

dighet att lämna uppgifter, beslut om ersättningar, förvägran av förmån på grund av försenad ansökan, betalningssätt, tillfälligt avbrott eller tillfällig minskning av utbetalningen, utbetalning till någon annan än en studerande, återkrav, kvittning, överföring till annan person, korrigering, rättelse av fel, erhållande och utlämnande av uppgifter samt samboende och boende åtskils gäller vad som bestäms om arbetslöshetsförmåner i lagen om utkomstskydd för arbetslösa och i lagen om arbetslöshetskassor, om inte något annat bestäms i denna lag.

Om utmätning av grundstöd och ersättning för uppehålle gäller vad som i lagen om utkomstskydd för arbetslösa bestäms om utmätning av grunddagpenning.

5 §

Betalning av utbildningsstöd och ersättning för uppehålle utan beslut

Folkpensionsanstalten eller arbetslöshetskassan kan betala sänkt utbildningsstöd enligt 9 kap. 5 § utan beslut med iakttagande av vad som i lagen om utkomstskydd för arbetslösa bestäms om betalning av jämkad arbetslöshetsförmån utan beslut. Om mottagaren av sänkt utbildningsstöd eller jämkat Arbetsmarknadsstöd har rätt att få ersättning för uppehålle, kan Folkpensionsanstalten eller arbetslöshetskassan på motsvarande sätt betala även den utan beslut. Ersättningen för uppehålle betalas då till fullt belopp.

6 §

Betalningssätt

Av Arbetskraftsmyndigheten beviljade stöd, understöd eller förmåner enligt denna lag betalas in på det konto i ett i Finland verksamt penninginstitut som de som är berättigad till dem har uppgivit. Stöd, understöd eller förmåner till enskilda personer kan betalas även på annat sätt, om det inte är möjligt att betala in dem på ett konto eller om personen uppger något särskilt skäl som Arbetskraftsmyndigheten godkänner.

7 §

Anvisningar om verkställighet av studiesociala förmåner i samband med arbetskraftspolitisk vuxenutbildning

För att en enhetlig praxis skall åstadkommas meddelar social- och hälsovårdsministeriet allmänna anvisningar om de studiesociala förmånerna i samband med arbetskraftspolitisk vuxenutbildning. Anvisningarna bereds av Försäkringsinspektionen i samarbete med arbetsministeriet.

För att en enhetlig praxis skall åstadkommas kan genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet utfärdas närmare bestämmelser om det förfarande som arbetslöshetskassorna skall iaktta vid beviljande, utbetalning och återkrav av studiesociala förmåner.

Folkpensionsanstalten meddelar sina byråer närmare anvisningar om förfarandet vid utbetalning av förmånerna.

13 kap.

Sökande av ändring

1 §

Sökande av ändring i arbetskraftsmyndigheternas förmånsbeslut

I andra än i 2 § 1 mom. 2 punkten avsedda beslut av arbetsministeriet, arbetskrafts- och näringscentralen eller arbetskraftsbyrån som gäller stöd, understöd eller förmåner enligt denna lag får ändring inte sökas genom besvär.

En part får söka rättelse i ett beslut som avses i 1 mom. Rättelseyrkandet skall inom 30 dagar från delfåendet av beslutet riktas till den myndighet som fattat beslutet.

I beslut som fattats med anledning av rättelseyrkande får ändring sökas genom besvär på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Med avvikelse från 2 mom. får rättelse inte sökas i

1) beslut av arbetskrafts- och näringscentralen, i vilket sysselsättningsanslag anvisas statliga ämbetsverk eller inrättningar för att på ansökan beviljas som investeringsunderstöd,

2) arbetskraftsbyråns beslut om beviljande av sysselsättningsstöd eller placering i statliga arbetsuppgifter.

I fråga om delgivning av beslut som avses ovan tillämpas 33 § statsunderstödslagen.

2 §

Sökande av ändring i beslut om vissa studiesociala förmåner och ersättningar för uppehälle

Med iakttagande av vad som i lagen om utkomstskydd för arbetslösa och i lagen om arbetslöshetskassor bestäms om sökande av ändring genom besvär i beslut som gäller arbetslöshetsförmåner får ändring sökas

1) i Folkpensionsanstaltens och arbetslöshetskassans beslut om utbildningsstöd eller ersättning för uppehälle,

2) i arbetskraftsbyråns beslut som gäller sådana förmåner innan utbildningen börjar som avses i 10 kap. 2 § 1 mom.,

3) i arbetslöshetsnämndens beslut om förmåner enligt 1 eller 2 punkten.

En besvärsskrift som gäller arbetskraftsbyråns beslut skall dock lämnas in till arbetskraftsbyrån i fråga inom den tid som nämns i 12 kap. 1 § 2 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Beträffande undanröjande av beslut enligt 1 mom. tillämpas vad som i 12 kap. 7 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa bestäms om undanröjande av beslut som gäller en arbetslöshetsförmån.

I fråga om ärenden som gäller utbildningsstöd, tillhörande ersättning för uppehälle och förmåner innan utbildningen börjar tillämpas inte vad som i lagen om utkomstskydd för arbetslösa bestäms om utkomstskyddsombudets uppgifter och behörighet.

3 §

Sökande av ändring i beslut om att inte tillhandahålla tjänster för arbetsgivarkunder

Ändring i ett sådant beslut av en Arbetskraftsbyrå som avses i 4 kap. 7 § 3 mom. får sökas genom besvär på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen.

Arbetskraftsbyråns beslut skall trots ändringssökandet iakttas till dess att ärendet har avgjorts genom ett lagakraftvunnet beslut eller besvärsmydigheten med stöd av 32 § förvaltningsprocesslagen bestämmer något annat.

4 §

Sökande av ändring i beslut om avbrytande av utbildning

Ändring i ett beslut enligt 6 kap. 9 § om avbrytande av Arbetskraftspolitisk vuxenutbildning som fattats av en utbildningsproducent eller av den Arbetskraftsmyndighet som har anskaffat utbildningen får sökas genom besvär på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. I fråga om besvär över beslut av en utbildningsproducent tillämpas vad som föreskrivs om besvär över beslut av en myndighet som är underställd statsrådet.

5 §

Sökande av ändring i beslut av statskontoret

I beslut om ersättning av olycksfall eller yrkessjukdom som statskontoret fattat med stöd av 6 kap. 14 § söks ändring så som bestäms i 5 kap. lagen om olycksfallsförsäkring.

6 §

Begränsningar i rätten att söka ändring

Om inte något annat anges ovan eller särskilt i lag får ändring inte sökas genom besvär

1) i beslut av Arbetskrafts- och näringscentralen eller Arbetskraftsbyrån som gäller tillhandahållande eller anskaffning av tjänster enligt denna lag,

2) i beslut av Arbetskrafts- och näringscentralen eller Arbetskraftsbyrån om Arbetskraftspolitisk vuxenutbildning.

14 kap.

Ikraftträdelsebestämmelser

1 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

Lagens 9 kap. 2 § 2 mom. tillämpas till den del där det hänvisas till förhöjd förtjänstdel enligt 6 kap. 3 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa till sådant utbildningsstöd som beviljas för utbildning som börjar efter denna lags ikraftträdande.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

2 §

Författningar som upphävs

Genom denna lag upphävs, jämte ändringar

1) lagen den 26 november 1993 om Arbetskraftsservice (1005/1993),

2) lagen den 3 augusti 1990 om Arbetskraftspolitisk vuxenutbildning (763/1990),

3) sysselsättningslagen av den 13 mars 1987 (275/1987).

3 §

Övergångsbestämmelser

I fråga om finansieringen av utbildningsstöd för Arbetskraftspolitisk vuxenutbildning och av ersättningar för uppehälle som betalas av Folkpensionsanstalten och Arbetslöshetskassorna tillämpas 2003 bestämmelserna i 30 § lagen om Arbetskraftspolitisk vuxenutbildning och med stöd av nämnda paragraf utfärdade bestämmelser, sådana de lyder vid denna lags ikraftträdande.

Om en utbildningsanordnare får statsunderstöd enligt ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring (1393/2001) av lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet för utbildning som ordnas i form av avgiftsbelagd service, skall när arbetskraftspolitisk vuxenutbildning anskaffas från en sådan utbildningsproducent såsom avdrag vid prissättningen av utbildningen beaktas den andel av kostnaderna för anskaffning av arbetskraftspolitisk vuxenutbildning 2003 och 2004 som motsvarar statsunderstödet enligt lagrummet.

4 §

Tillämpningsbestämmelse

Om det i någon annan lag eller i bestämmelser som utfärdats med stöd av den hänvisas till lagen om arbetskraftsservice, lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning eller sysselsättningslagen eller till service eller åtgärder som ordnas eller skaffas eller till stöd, understöd eller förmåner som beviljas med stöd av dem, skall hänvisningen anses avse motsvarande bestämmelser enligt denna lag och motsvarande service, åtgärder, stöd, understöd eller förmåner enligt denna lag, om inte något annat följer av denna lag.

Lag**om ändring av 4 och 24 § lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 2 mars 2001 om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte (189/2001) 4 § 3 mom. och 24 §, av dessa lagrum 24 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 539/2001, som följer:

4 §

Förhållande till övrig lagstiftning

Utöver vad som i denna lag bestäms om utarbetandet av aktiveringsplan och anordnandet av arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte skall också tillämpas lagen om klientens ställning och rättigheter inom socialvården (812/2000), socialvårdslagen (710/1982), lagen om offentlig arbetskraftsservice (/2002) och lagen om rehabiliteringssamarbete (604/1991).

24 §

Statlig ersättning

Kommunen har rätt att av sysselsättningsanslagen i statlig ersättning för anordnande av arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte få 10,09 euro per dag för varje person som deltar i arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte. Ersättningen betalas i efterskott för de dagar personen i fråga deltar i arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte.

Arbetskrafts- och näringscentralen beslutar om återkrav av statlig ersättning och om behov-

liga åtgärder med avseende på återkravet. Bestämmelser om förfarandet vid beviljande och utbetalning av statlig ersättning utfärdas genom förordning av statsrådet.

På statlig ersättning som skall återbetalas skall från utbetalningsdagen betalas årlig ränta enligt den räntefot som avses i 3 § 2 mom. räntelagen (633/1982), ökad med tre procentenheter. Om det belopp som skall återbetalas inte be-

talas senast på den i beslutet om återkrav utsatta återbetalningsdagen, skall på det försenade beloppet betalas en årlig dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § 3 mom. räntelagen räknat från återbetalningsdagen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om upphävande av lagen om stödjande av långtidsarbetslösas frivilliga studier

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Bestämmelse om upphävande

Genom denna lag upphävs lagen den 24 juli 1997 om stödjande av långtidsarbetslösas frivilliga studier (709/1997) jämte ändringar.

2 §

Ikraftträdelsebestämmelse

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

Lag

om upphävande av 20 § lagen om penningautomatunderstöd

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Bestämmelse om upphävande

Genom denna lag upphävs 20 § lagen den 23 november 2001 om penningautomatunderstöd (1056/2001).

2 §

Ikraftträdelsebestämmelse

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

Lag

om ändring av 7 § lagen om understödjande av samhällenas vatten- och avloppsåtgärder

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 18 januari 1980 om understödjande av samhällenas vatten- och avloppsåtgärder (56/1980) 7 §, sådan den lyder i lagarna 1376/1989 och 123/2001, som följer:

7 §

Understöd för vatten och avlopp beviljas av den regionala miljöcentralen inom de kvoter som miljöministeriet och jord- och skogsbruksministeriet fastställer inom sina verksamhetsområden. I det beslut som gäller beviljande av understöd kan för understödstagaren uppställas villkor som gäller påbörjande, genomförande och slutförande av projektet. Genom förordning av statsrådet bestäms hur understöd för vatten

och avlopp skall sökas och hur ansökningarna skall behandlas i de regionala miljöcentralerna.

Den myndighet som har beviljat understödet övervakar användningen av det. Mottagaren av understödet är skyldig att lämna den myndighet som har beviljat understödet de uppgifter och handlingar samt det övriga material som behövs för övervakningen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

Lag

om upphävande av 5 § lagen om kommunala konjunkturdepositioner

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Bestämmelse om upphävande

Genom denna lag upphävs 5 § lagen den 31 maj 1985 om kommunala konjunkturdepositioner (434/1985).

2 §

Ikraftträdelsebestämmelse

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

Helsingfors den 16 december 2002
